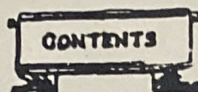

BULETINUL CASA ROMÂNĂ

- DECEMBER 1992 -

EDITORIAL. "Un Crăciun Indoliat". (IJS).....	3
O. Vuia, "Craciunul acasă".....	5
D. Ichim, "In noaptea de ajun".....	5
N. Novac, "Colind".....	6
A. Grigoriopol, "Convorbiri cu P.S. Nathaniel".....	7
Pr. R. Reja, "Rememorarea Revol. Spirituale".....	18
F. Cuga-Bradicieni, "Mama".....	19
D. Ceante, "Speranța si noroc".....	20
O. Vuia, "In Memoria lui C. Noica".....	21
Prot. V. Muntean, "Istoria Bisericii".....	25
Mark Twain (trad. N. Novac), "Scopul scuza".....	27
M. D. Radulescu, "Maș Crăciun".....	30
F. Ghindar, "Fiul Sfânt".....	32
D. Vitencu, "Scrișoare pentru fulgi".....	32
I. Smultea, "Dreptul la replică".....	33
CARȚI: V. Mateias, "Anii de groază" (Pr. Gh. Naghi).....	40
V. R. Versavia, "Nounăscutului,".....	42
Pr. Gh. Naghi, "Din lumea creștină".....	43
P. Tetcu, "Sculptor roman... Albany (CA)".....	45
ENGLISH SECTION: E. Pennisi, "Magnetic Fields".....	46
V. Surd, "Traditional Forms".....	47
Athenagoras Institute.....	53
SPICHIURI DIN PREȘA (IJS).....	54
ȘTIRI DE LA CRC.....	64
"Acknowledgments" (JCS).....	66
"Community Bulletin Board".....	67
Soccer U.S.-Romania.....	68
Hollywood cu stele românești.....	69
CALNDAR CRC.....	70
"Founders & Members".....	71

EDITORIAL BOARD

Eugenia Adams-Mureșanu
Nicolae Cazacu
Tralan Ocneanu
Mihai Olteanu, Jr.
Rev. Ioan Sârbu
Mircea Rațiu

Foreign Correspondents
Angela Comnene
Dumitru Ichim
Aurelio Răuță
Ovidiu Vuia
Secy. Judy Smultea

SUBSCRIPTIONS: \$10/yr. in U.S.A.
\$13/yr. Canada & Surface Abroad
\$16/yr. Air Abroad
* \$5 student/retiree/new refugee discount available

Buletinul Casa Română

• APARE TRIMESERICIAL

Redacția și Administrația: 124 Montecito Ave.

Oakland, CA 94610 - (510) 832-9480

Redactor: ILIE SMULTEA

Redactor literar: NICOLAE NOVAC

Anul XV

nr. 4

EDITORIAL

UN CRACIUN INDOLIAT

"Pace și bucurie", cele două stări sufletești care se leagă de marea sărbătoare a Nașterii Mântuitorului încă nu pot fi împărțășite, în toată splendoarea lor, de către întreaga Națiune română. Scânteia de speranță aprinsă dincolo de Prut, în Septembrie 1990 a rămas izolată. Crăciunul lor, ca și al nostru, este umbrat de zidul care încă desparte pe nedrept frații de un neam și de un sânge. Aniversarea a 74 de ani de la "marea unire" (1 Decembrie 1918) a fost o zi de vibrantă sărbătoare la Chișinău, organizată de către "Alianța Creștină pentru Reîntregirea României". Cu această ocazie din mii de piepturi a răsunat chemarea de "unire, unire, unire"! Între vorbitorii la această adunare poetul Dumitru Matcovschi a remarcat prezența crescândă a ofițerilor ruși în Basarabia. Cetatea lui Ștefan cel Mare de la Tighina continuă să fie ocupată de trupe rusești iar de la Tiraspol peste 50.000 de oameni și-au părăsit căminele în fața teroarei bandelor ce se dedau la tot felul de acte nelegiuite. De mai bine de șase luni unitățile Amatei a 14-a au intrat în directă acțiune luând partea minorității rusești din Transnistria.

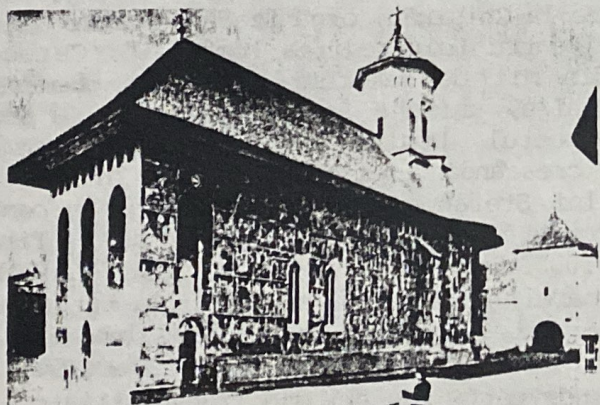
O soartă asemănătoare întâmpină frații români din Bucovina de nord unde procesul de desnaționalizare în școală și în viața publică se

desfășoară în mod fățiș, fără scrupule și sfidează toate principiile ce garantează respect pentru drepturile omului.

Cu ocazia deschiderii cinaclului "Societății Culturale București-Chișinău" în capitală, la mijlocul lui Noiembrie trecut, poeta Leonida Lari a afirmat că "numai la București" se poate apăra cauza Basarabiei și Bucovinei. Dacă-i adevărat ce spune poeta, nu-i nici o evidență convingătoare că Bucureștiul ar fi făcut vreun gest sau întreprins vreo acțiune diplomatică în acest scop. Dimpotrivă, România a fost prima care a semnat un tratat de prietenie cu Moscova după Revoluția din '89. Inițiativa cu cinaclurile literare aparține tot basarabenilor. Mișcarea spirituală pentru eliberarea Basarabiei a început de la cinaclurile din Chișinău și a dus la independența statului Moldova care așteaptă realipirea la patria mamă România.

Fie ca sărbătorile Crăciunului și anul care vine să limpezească cerul și să netezească drumul basarabenilor și al bucovinenilor spre împlinirea aspirațiilor lor și ale noastre de unire. În rugăciunile noastre de sfintele sărbători să nu-i uităm! Puterea rugăciunii stăruitoare este mai formidabilă decât toate armele.

Ilie J. Smultea

FAITH AND ART: THE "VATRA MOLDOVITZII" MONASTERY, FOUNDED 1401 BY ALEXANDER THE GOOD.

Crăciunul, acasă

Ai noapte-un staul, prin albi Carpați
La naștere i s'a deschis odaie,
Fiind boii lângă prunc tare mirați
Că rumegă lumină și nu paie.

Păstorii s'au trezit îngenunchiați
După ce-au dus, din lemn de brad, copaie
Pentru ca îngerii, mai marii frați,
Cu mirt și busuioc să-i facă baie.

Apoi în purpură a-L îmbrăca
Va ține unul aripa, oglindă,
Frumsețea-i poate arăta doar ea,
Pe când copiii satului, din tindă
Ștergându-și cerul frunților, sub stea,
Ii cântă, învățata în rai, colindă.

Dec. 1992

OVIDIU VULIA

DUMITRU ICHIM

IN NOAPTEA DE AJUN

E-o sfântă așteptare la geamul plin de nalbe.
Luceafărul zăpezii s'a prins lângă perdea.
Toți anii duși, ca magii revin a colinda
Prin satul meu de munte ducând florile dalbe.

Știi, mamă, că odată când fulgii mă chemară
Cîlindul să-l începem mergând la Moș Ajun,
Nu m'ai lăsat, și în lacrimi, în noaptea de Crăciun,
Cu ochii spre icoane rugam Sfânta Fecioară?

Ea m'a lăsat, c'un zâmbet sub genele-i senine.
Iar când veni acasă, ții minte ce ți-am spus?

- Cât de frumos e bradul! Aș vrea pe Iisus
Să-l lase Prea Curată cu îngerii la mine.

NICOLAE NOVAC

Colind

Leroi, Doamne Ler,
 pace pe pământ și'n cer—
 lângă d'auritu-ți prag,
 îți cântăm colind pribeag,
 un colind cu dor de țară,
 că ni-i pâinea prea amară;
 un colind cu lacrimi și suspin
 pentru-al neamului amarnic chin—
 fulg de nea 'ncrustat pe-un lăicer,
 albe și iar dalbe flori de măr.

Fă dreptate, Doamne, celor care gem,
 închistați în spaime și'n blestem,
 ia-le chinul și nevoia, Tu,
 și spre alte stele și-alte vise-i du,
 ieslea Ta în suflet le-o ridică,
 fă-le inima mai tare și voinică
 și le-aprinde iar nădejdea—muc de lumânare,
 sara-i dalbă, sara-i mare,
 că'n țara cu Leroi-Ler,
 a murit colindul astăzi, pe pământ și'n cer...

Aplecați-vă urechea, boieri mari;
 iată-ne aicea, crai fugari,
 care scriu cu lacrimi și cu sânge,
 Leroi-Ler ce inima le-o frânge,
 și nu cer colac, nici nuci, nici bani—
 vă cer plumbi pentru dușmani
 și dreptate pentru'n neam robit,
 undeva, departe 'n răsărit,
 ca să fie iară pace pe pământ și'n cer—
 albe și iar dalbe flori de măr.

CONVORBIRI CU P. S. EPISCOP NATHANIEL SI CU
PR. GH. CALCIU

Duminecă 13 Septembrie 1992 a avut loc prăznuirea Hramului Bisericii Sfânta Cruce din Alexandria Virginia, bucurându-se de prezența Prea Sfințitului Episcop Nathaniel. Sâmbătă seara a avut loc o vecernie iar Dumineca dinaintea serviciului Sfintei Liturghii încheiată cu predica rostită de P. S. Episcop. Potrivit tradiției s'a desfășurat și o întrunire festivă la care imnurile, cântecele naționale, declamările și scurtele alocuțiuni au încălzit și înălțat simțămintele românești ale asistenței. Toate acestea sunt expuse cu multă acuratețe în Buletinul Parohiei Vol. III Nr. 10, Octombrie 1992.

Considerând un prilej oportun această manifestare, am căutat să am o convorbire cu Prea Sfințitul Episcop Nathaniel și cu pr. Gh. Calciu, care în condițiile programului încărcat nu a putut avea loc decât la aeroport, prealabil plecării Prea Sfințitului Episcop.

Redau mai jos ambele convorbiri.

Cu Prea Sfințitul Episcop Nathaniel

A. G. - După cum cunoaștem sunteți născut în Statele Unite și deci cetățean al acestei țări. Vă considerați și cetățean român?

P. S. Nathaniel--Întă
 adevăr sunt născut
 aici unde părinții
 mei au emigrat din
 România și au lucrat
 aici ca muncitori în
 fabrică. Evident tot
 prin naștere și cetățean român?

A. G. Ați vorbit în familie românește?

P. S. Episcop Nathaniel
 în vizita la Holy Cross

PS Nathaniel. - Nu prea mult. Am făcut școala americană. Dar a trebuit să caut să învăț cât mai bine românește atunci când m'am dedicat preoției în Biserica Ortodoxă.

A. G. - Când ați decis să urmați această cale?

PS Nathaniel. - La vârsta de 14 ani.

A. G. - Ați urmat un seminar?

PS Nathaniel. - Nu. Atunci am decis calea, dar ca să studiez pentru aceasta am hotărât când am terminat Colegiul, adică la 18 ani. Studiile teologice le-am făcut la Roma, la Academia teologică Gregoriană.

A. G. - Pentru care cult era această Universitate?

PS Nathaniel. - Pentru cel catolic și greco-catolic.

A. G. - În acest caz ați întâlnit acolo și studenți români.

PS Nathaniel. - Nu, pentru că așa cum se știe cultul greco-catolic n'a mai fost permis în România de peste 40 de ani prin unificarea cu cel numai ortodox. Noi eram separați în Colegii după națiuni. Colegiul român a fost închis din lipsă de studenți.

A. G. - Au existat acolo probabil români greco-catolici veniți din alte părți. Personal cunosc pe pr. Clineț care a fost la Roebing N. J. și acum este la New-York.

PS Nathaniel. - Da. Părintele Clineț a fost acolo și Mărgineanu și Paul Dumitru etc.

A. G. - Care a fost drumul urmat după terminarea studiilor teologice?

PS Nathaniel. - Am fost hirotonisit la Roma, după care m'am întors în locul natal ca paroh auxiliar al Monseniorului Marchiș la Biserica Arh. Mihai. Acolo mi-am dat seama că Biserica greco-catolică este mai catolică decât cea romano-catolică și după mai puțin de un an m'am hotărât să devin ortodox, fapt întâmplat în 1968.

A. G. - Va-ți afiliat astfel Episcopiei de la Vatra păstorită de IPS Valerian Trifa.

PS Nathaniel. - Mai întâi cu alți câțiva am înființat pentru 6 ani o comunitate călugărească și după aceea am fost numit preot pentru 5 ani la

parohia Sf.Cruce din vestul Pennsylvaniei.

A. G. - Pe unde este și mănăstirea Schimbarea la Față. PS Nathaniel. - Este aproape.

A. G. - Suntem doritori să aflăm de la Sfinția Voastră câteva lucruri despre Maica Alexandra, despre personalitatea și atașamentul religios al acesteia fiind prin aceasta și o pioasă rememorare.

PS Nathaniel. - Maica Alexandra a fost o personalitate însemnată pentru comunitatea religioasă ca și pentru cea românească. Principesa fiind a renunțat la viața laică, la nobilitate, și a ales viața monahală. Pentru noi a fost un gest mai mult decât impresionant, un exemplu rar în zilele noastre de revelare în sufletul unei persoane a profunde valori a credinței, ca o doamnă într-o situație atât de înaltă să aleagă călugăria și să ducă o viață simplă plină de cucernicie.

A. G. - Noi care o cunoaștem ca principesă, mătușa Regelui Mihai I, am fost la rândul nostru mișcați și pot să adaug ca un amănunt că prima dată când a venit în Statele Unite o soră a mea i-a trimis cartea mamei sale Regina Maria "Povestea vieții mele" și a răspuns prin o scrisoare pe care o posedăm că a fost cel mai de preț dar care i se putea face, fiind și aceasta un semn al nobleței sufletești mai presus de aceea omenească.

PS Nathaniel. - La început a fost o înaltă doamnă care a ctitorit o mănăstire. La sfârșit a fost o călugăriță adevărată.

A. G. - S'ar cuveni de aici să trecem la IPS Valerian Trifa.

PS Nathaniel. - Am trăit aproape de dânsul din 1980.

A. G. - Nu este timp să abordăm intrigile politice care au înveninat sfârșitul vieții unei personalități dintre cele mai marcante în domeniul religios și național al comunității românești din America de Nord. Plec de la principiul care este un stâlp al credinței creștine ilustrată de atâtea exemple în istoria bisericească, anume că fără repararea și iertarea greșelilor credința nu ar fi

de conceput. Ca atare o greșeală, între altele dubioasă, din timpul tinereții a fost răscumpărată de o viață întreagă ireproșabilă dedicată binelui și credinței. Ce puteți să ne spuneți?

PS Nathaniel. - A fost un bun român, un arhiereu atașat total credinței și enoriașilor săi care l-au iubit pentru cucernicia sa, pentru hărnicia sa și pentru ce le-a predicat din inimă.

A. G. - Cum au privit enoriașii săi campania dusă împotriva sa de factori interesați numai politic de a-l înlătura din înalta sa ierarhie bisericească?

PS Nathaniel. - Credincioșii n'au avut absolut nimic să-i reproșeze, l-au sprijinit în această încercare grea în care în mod orchestrat s'a căutat să-i găsească Pete inexistente.

A. G. - Între aceste căutări au strecurat că era strângător de arginți.

PS Nathaniel. - De unde? De unde să fi strâns arginți? A trăit așa de simplu asemenea ca și cei care se rezumau la un salariu și chiar dacă din donații rezultau ceva bani, se cheltuiau pe gospodărire, pe tipărire de cărți religioase, publicația Solia și continua propagare a Cuvântului Domnului.

A. G. - A avut motive speciale să aleagă Portugalia ca exil voluntar?

PS Nathaniel. - Portugalia a fost locul unde a fost primit. Personal am telefonat la multe ambasade. Acolo a trăit zilele care i-au mai rămas în cea mai mare modestie.

A. G. - Să încercăm să trecem în alt domeniu. Cum explicați că deși se recunoaște aproape universal un singur Dumnezeu, în numele acestuia sunt atâtea confesiuni și unele cazuri chiar conflictuale?

PS Nathaniel. - În domeniile spirituale ca și în cele lumești, unanimitatea este aproape irealizabilă. Răspunsul meu: socotesc că lucrurile decurg din diferitele interpretări ale cuvântului dumnezeiesc ca și din susținerea unor priorități în preluarea acestuia în chipul cel mai conformist. Ecumenismul caută să atenuieze deosebiri și se fac

progrese în această privință odată cu stadiul civilizației. Există și elemente sociale, economice, culturale și politice. Important este că se acceptă "unanim" unicitatea unui Dumnezeu. Ceea ce nu poate fi decât așa.

A. G. - Nu sunt și motivații de putere în ierarhia bisericească de natură să frâneze ecumenismul?

PS Nathaniel. - Nu cred. Dacă Biserica Ortodoxă s'ar uni cu aceea Catolică, bineînțeles că Papa ar fi primul inter pares. Nu este chestiune de putere ci de ce este adevărul și ce este drept.

A. G. - Ce este adevărul și ce este drept sunt chestiuni imuabile. Aceasta n'ar putea fi o motivație. Numai alterarea acestora. Înțeleg deci că explicația stă tocmai în această alterare.

În Episcopia pe care o conduceți sunt numai biserici ortodoxe românești sau păstoriți și ale altor naționalități? PS Nathaniel. - Avem legătură numai cu cea bulgară și albaneză.

A. G. - Cum vedeți faptul că în România după ce s'a admis separarea cultului greco-catolic de cel ortodox, nu se restituie locașele care le-au aparținut și în care să-și exercite cultul, precum și ca la cel mai recent recensământ care prevedea și apartenența de cult religios, cel greco-catolic a apărut cu numai 1%. Atunci ce sens a avut restaurarea cultului?

La aceasta PS Nathaniel n'a mai răspuns deoarece a fost chemat pentru îmbarcarea în avion.

Rămânând cu părintele Calciu, am continuat convorbirea între noi.

A. G. - Apreciați că după Revoluție prezența credincioșilor la slujbele religioase s'a mărit apreciabil?

Pr. Gh. Calciu - N'aș putea să spun precis dar din informațiile pe care le dețin în special tineretul este foarte interesat de religie, de credință. Poate dintr-o curiozitate

PR. GHEORGHE CALCIU

de informație, poate din pricina interdicției care au avut-o anterior, dar oricum această credință lucrează puternic și va câștiga mereu noi aderenți.

A.G. - Deci posibilitatea de a cunoaște acum ce Năstere credința le oferă o mai mare atracție de informare. Pr. Gh. Calciu - Cred că a fost un complex de împrejurări. Unii din ei s'au temut, alții din prudență, alții sfătuiți nu te băga, mergi înainte cu partidul ca să parvi mai departe, alții chiar în timpul lui Ceaușescu au practicat credința.

A.G. - Ați fost preot la Radu Vodă, lângă care și eu am locuit 30 de ani vis a vis de biserița Bucur. Era de remarcă că în timpul chiar a lui Ceaușescu la slujba de înviere era o afluență extraordinară? Pr. Gh. Calciu. - Da. Impresionant de multă lume. Și Dealul Patriarhiei era plin. Dar la predicile mele de Miercuri seara aveam 5-6000 de oameni și venea tineretul mai ales, studenții, deci toți erau setoși. De aceea am vorbit de complexul că deși credeau, sau le era frică, să nu îi rețineau părinții, îi sfătuiam și urmarea UTC-ului, la predici veneau mulți cum am arătat. Erau complexe mari care lucrau asupra tineretului. Acum ne mai fiind restricțiile anterioare numărul a crescut evident.

A.G. - Timpul la care mă refer marca marea prezență a tuturor varstelor.

Pr. G. Calciu. Vreau să facem o diferență între cei manati de credință și cei care veneau numai de Paște sau manati să vadă gradiosul spectacol sau pur și simplu să aibă prilejul de a fi împotriva restricției. Pe mine mă interesează cei care vin din credință.

A.G. - Desigur și cei care pot fi câștigați credinței. Dar cum ați stat mai pe îndelete de vorbă tu Prea Sfințitul năstere dansul o dorință de a jace o vizită în România, să constate acolo reînvierea, ca să zicem așa, a spiritului de credință, ce înseamnă libertatea pentru manifestarea acestuia și să arbată răsfața că acest lucru este aproape o minune?

Pr. Gh. Calciu. - Sfinția Sa a trimis acolo preoți "neromâni" care să constate ce este acolo, însă ca să meargă din inițiativă personală problema s'ar pune că s'ar creia suspiciunea că este un gest de subordonare. Ceea ce nu vrea. La Congresul Episcopiei și s'a difuzat și prin ziarul SOLIA, s'a afirmat că noi vrem să restabilim legăturile de frățietate dar nu de subordonare.

A. G. - Dar care este stadiul actual al acestei proiectate restabiliri?

Pr. Gh. Calciu. - S-ar putea ca toate aceste delegații trimise să reprezinte un sondaj pentru pregătirea acestei vizite cu atât mai mult cu cat episcopul Chiril al Bulgariei a fost invitat de Patriarhia Bulgară și va merge peste o lună de zile. Mi se pare că aceste mișcări de apropiere, de reînfrățire, au renăscut.

A. G. - Și cum vedeți procedura pentru ca PS Nathaniel să meargă în țară?

Pr. Gh. Calciu. - Atata timp cat nu va primi o invitație din țară, nu va merge.

A. G. - Personal cred, dacă nu cumva greșesc, că o inițiativă trebuie să aibă loc explicit și din partea PS Nathaniel spre a determina Patriarhia sau prelați de același rang să-l invite, așa cum Regele Mihai I a fost invitat de mitropolitul Sucevei. Un refuz al Patriarhiei sau o invitație a Patriarhiei neaprobata de guvern, ar demonstra vădit subordonarea Bisericii către Stat.

Pr. Gh. Calciu. - Nu. Poziția Episcopului este cu totul alta. Regele s'a întors în țara lui. Episcopul este al Americii. N'ar merge acolo să facă un test ci să restabilească o relație de prietenie. O relație între două Biserici autocefale. Nu poate merge acolo decât la invitația capului suprem al Bisericii Române.

A. G. - Fiind autocefale, relația este pe picior de egalitate. Ca un laic, și să fiu scuzat dacă

greșesc, de ce nu poate solicita o viză guvernului român să viziteze țara și locașurile religioase?

Pr. Gh. Calciu. - Aveți dreptate că vă întrebați ca un laic. Un ierarh al Bisericii nu poate răspunde decât la invitația unui egal al său. Cu atât mai mult în altă țară. Nu poate merge ca Regele ca să-l întâmpine poporul său.

A. G. - Aspectele ierarhiei și canoanelor îmi scapă dar nu poate împiedica să gândesc că un ierarh bisericesc nu poate fi restrâns, la o vizită pur și simplu particulară sau informativă, să poată vedea cum se slujește undeva, ce atașament au credincioșii față de Biserică, etc. Înainte de Revoluție cum veneau în Statele Unite mitropoliți, episcopi și alți ierarhi ai Bisericii române care vizitau episcopiile, locașurile de închinăciune, congregațiile religioase românești?

Pr. Gh. Calciu. - Erau invitați de Victorin sau pur și simplu de guvernul american. Veneau pentru clauză. A. G. - Pentru clauză nu veneau mitropoliții, episcopii. Pentru clauză venea rabinul Rosen.

Pr. Gh. Calciu. - Pentru clauză a venit Mitropolitul Plămădeală. Ei n'au fost niciodată invitați de Episcopia noastră. Mai exact oficial de Episcopia noastră. Bineînțeles dacă veneau să-l vadă pe Episcopul nostru nu se putea spune să iasă afară. Deocamdată noi nu slujim împreună cu Biserica lui Victorin, până când nu se rezolvă o seamă de probleme canonice și nici Episcopul nostru nu poate merge acolo în țară.

A. G. - Este interesant să ne luminați asupra unor aspecte pe care un laic precum interlocutorul Dvs. le gândește astfel.

Pr. Gh. Calciu. - Eu am de spus că sper ca Biserica noastră românească de aici să unească iar cei care au fost subordonați comunismului să se elibereze pentru că nu s'au eliberat încă și întorși la pocăință și la Hristos să fim o singură Biserică. Un cap care să fie Hristos, un trup Biserica și noi să fim membrele.

A. G. - Sunteți de părere ca Biserica să fie

despărțită de Stat?

Pr. Gh. Calciu. - E o problemă foarte dificilă. În ce mă privește pe mine personal, eu sunt de părere ca să fie despărțită. Prin Constituția din 1923 Biserica ortodoxă și cea greco-catolică au fost declarate naționale. Eu cred că între Biserică și Stat există o relație și prima trebuie să controleze acțiunile celuilalt.

A. G. - Ce se întâmplă când sunt mai multe culte și unul este declarat oficial?

Pr. Gh. Calciu. - Nu este o problemă. Se ia în considerare o stare de fapt. Ortodoxia cuprinde 17 milioane de credincioși.

A. G. - La începutul dictaturii comuniste, și Dvs. știți mai bine ca oricine, Biserica a fost urgisită, însă după un timp pentru a atrage preoțimea a fixat salarii destul de rezonabile și chiar Dvs ați spus adineauri că ierarhiile Bisericii au ajuns subordonate guvernului și nu s'au eliberat încă. Este bine ca prin salarizare preotul să devină un fel de funcționar de stat?

Pr. Gh. Calciu. - În Germania și Elveția preoții sunt salariați de stat pentru că se plătește un impozit pe credință. Dar statul nu se amestecă în treburile Bisericii. Ceaușescu a salarizat pentru înrobirea Bisericii ceea ce nu se întâmplă într'un stat care știe ce este menirea Bisericii și libertatea cultului.

A. G. - Înțeleg că problema este dificilă. Dacă preotul nu trebuie să fie un slujbaș al statului care să-l oblige, nu văd bine nici ca să-ți se impună printr'un impozit ca să-ți plătești serviciile propriului tău cult religios. Cred că soluția au găsit-o cei care, unde Biserica este separată de stat, găsesc ei înșiși modul de a-și susține cultul nici prin salarii, nici prin impozite și există atâtea exemple.

Pr. Gh. Calciu. - Dar preotul poate să fie un foarte bun slujitor al Bisericii și aceasta s'au întâmplat sub comuniști. Chiar dacă n'au fost arestați au slujit cu credință și nu s'au subordonat în nici un fel. Cu atât mai mult într'o țară democratică și de o îndelungată tradiție răsăriteană. Nu este ușor să

schimbi un sistem. Când va deveni o Biserică puternică, când va avea posibilitățile pe care le are Biserica Catolică, atunci va fi altceva. La noi când Cuza a efectuat secularizarea averilor mănăstirești s'a introdus și salarizarea preoților tocmai din pricina subțierii mijloacelor de trai. Trebuie să ne raportăm și la situațiile reale. Am văzut în Elveția biserici în care încăpea toată populația unui orașel.

A. G. - La Milano, faimosul Dom care numai pe acoperiș are 3600 de statuete de îngeri și sfinți, este numit de locuitori "Fabrica del Duomo" deoarece schelele de reparații nu se dau niciodată jos. Și are o capacitate de 30.000 de persoane.

Pr. Gh. Calciu. - În sudul Germaniei o biserică în stil roccoco era foarte încărcată în interior. Avea o mie de capete de îngeri și fiecare avea fizionomia lui. Și nu găseai unul la fel. Parcă i-ar fi lucrat la computer.

A. G. - Nu este așa de neexplicabil. Fiecare om are fizionomia lui. Nu seamănă om cu om, cum nu seamănă pom cu pom. Diversitatea dă frumusețe naturii.

Pr. Gh. Calciu. - Uite paharul acesta. Fă-l dumneata în o mie de feluri.

A. G. - Paharul se poate pentru că are geometrie nu fizionomie.

Pr. Gh. Calciu. - Fă-mi o figură umană într-o mie de feluri.

A. G. - Este o deosebire între geometrie și fizionomie. Geometria are regulile exactitudinii dimensiunilor și unghiurilor. o fizionomie, o mie de inși poate s'o facă în o mie de feluri. Ca două să se potrivească este o coincidență. Într-o fizionomie intervin particularitățile subiectului și particularitățile viziunii autorului. Reproducerea fizionomiei este de fapt o recreare a subiectului. Ea aparține artei și nu geometriei sau reproducerii foto-mecanice din zilele noastre. Desigur Sfinția Voastră a rămas uimit în aceea Biserică pentru că ce vi s'a înfățișat s'a combinat cu viziunea existenței minunilor, ceea ce vă este evident firesc. Gândiți și simțiți în virtutea harului ce-l aveți. Eu gândesc că fiecare artist își imprimă în opera lui

și ceva din personalitatea lui și în aceasta constă frumusețea artei. Cunosco pictori care în scopuri comerciale fac tablouri în serie dar nici unul nu seamănă perfect unul cu altul, Chiar și artiștii celebri ai trecutului făceau mai multe copii la comandă și dau de lucru experților să determine care este propriul lor original.

Pr. Gh. Calciu. - Această discuție finală este nu numai plăcută dar și interesantă. Nu văd minuni peste tot dar unele lucruri frapante ca nenaturale nouă prelaților ne dau mai mult de gândit decât Dumneavoastră laicilor. Nu greșim să vedem în perfecțiunea frumuseții mâna divină și admirația resimțită de unii ca Dumneavoastră poate nu vă dați seama de unde își are izvorul.

A. G. - Prea Cucernice Părinte Calciu, convorbirea pe care mi-ați acordat-o nu a fost numai o încântare ci prilejul unor deslușiri substanțiale. Vă mulțumesc și vă urez împlinirea pe mai departe cu aceiași dăruire misiunii preoțești.

Adrian Grigoropul

Crailu Mountains

REMEMORAREA REVOLUTIEI SPIRITUALE

Este un vechi obicei, acela al rememorării evenimentelor importante din viața noastră. O facem ca o reactivare a legăturii spirituale cu trecutul, aflat în prezent. Sfântul Apostol Pavel spune: "cel Nou în cel Vechi se ascunde". Emanația Spiritului Suprem permanentizează diversitatea întrupată. Drept umare trecutul se îmbibă cu prezentul, doar ca unul care a existat în ființă iar celălalt există în ființă. Mare taină Hristocentrică. Palpăm trecutul în prezent, căci: "dacă bobul de grâu nu va muri, rămâne singur".

În aerul primăvărat, de decembrie din inimile celor ce au perceput noțiunea creștină de "Viață", a răsunat: "Tatăl nostru". Un tunet și un fulger a dat semnalul semănării trupurilor tinere, ca să răsară plinătatea. Un mod de excepție a încheierii anului 1989.

Sudoarea miilor de obidiți, s'a transformat în picături de sânge, ca în grădina Mântuirii, grădina Ghețimani.

Rugăciunea care se contura în minoritate a alungat demonul puterii dictatoriale.

Teama de-a bea "Potirul soteriologic" s'a transformat în veselie descătușării.

Din piepturi care erau ținte vii se repeta în neștire: "NU vă fie frică".

Simfonia macabră a adormit în veci fără alegere: copii, tineri, bătrâni. Chiar dacă ușile Domnului pe pământ erau zăvorâte, cele din ceruri s'au deschis și "râuri de apă vie" a curs peste popor. Cei cărora le era străină noțiunea de demnitate o afișau în clipa martirajului.

Dumnezeu le-a descoperit Adevărul. Apoi le-a deshumat acele trupuri goale, înfipte nu prea adânc în pământul reavăn.

O rugăciune, o lacrimă, un îndemn în amintirea celor ce vor fi așezați în "sânurile lui Avraam și în corturile dreptilor". Icoane vii ale neamului spre dăinuire.

Zăpada se va așterne peste ei, ca un covor al noului Sion, stând în veșminte albe înaintea Mielului, unde nu este "nici durere, nici stricăciune, nici suspin" ci doar "Calea, Adevărul și Viața" de veci.

M A M A

Cu fruntea plină de sudoare
Desculță alergînd prin soare
Văd pe măicuța ca prin vis.

Seara stă la lumânare
Și lucrează... somn nu are
Căci feciorul n'a mai scris.

El e dus la învățătură
Și cu el din bățatură
Joc și bucurii s'au dus.

Fetele care odată
Așteptau la noi la poartă
Astăzi nu mai sunt.

- Emult de când ai plecat
Toate s'au schimbat în sat
Părul mi-e cărunț.

Și te-aștept cu-atâta dor
Să mai vii al meu odor
Ce mă lași mereu să plâng?

Nu uita pe mama ta
Mai lasă condeiul, cartea,
Că de dorul tău mă sting.

Speranță și Noroc

Noianul amintirilor ne-apasă
Când lunecăm cu gândul spre trecut,
Ne arde pala dorului de casă
Pe care încă nu l-am cunoscut !

Se lupta'n noi românul cu pribeagul
Și nu știi care-o fi învingător,
Pe-acest meleag ți-ar fi mai mare dragul
Să te'mplinești și să nu-ți fie dor !

Dar speră că azi norocul te răsfată
Dacă mai faci prin lume un ocol,
Deși lăsași prieteni de o viață
Și-o mamă-ți simte-acasă locul gol !

Când ai știut ce'nseamnă suferința
Trăind aceleași vremuri cu cei mulți,
Ce răzvrătire ți-a umplut ființa
De nu mai poți de pasul lor s'ascuți ?

Acum când ți-a fost țara la răscruce
Și ai văzut murind atâți eroi,
Ai înțeles că orișind' te-ai duce
Nu-i pasă nimănui ce-a fost la noi !

Ai înțeles că s'au schimbat stăpânii
Și că în rest sunt toate cum au fost,
Deși mai latră încă liberi câinii
La caravana vieții fără rost !

Și-atunci ai ascultat de glasul firii
Să pribegești sub soare în alt loc,
Visând un țarm al păcii și-al iubirii
Cu muguri de speranță și noroc !...

Dinu Leonte
Thanksgiving, 1991
Hayward, California

OVIDIU VUIA

IN MEMORIA LUI C. NOICA

De bună seamă, cu filozoful C. Noica s'a stins unul din ultimii - dacă nu ultimul - dintre străluciții reprezentanți ai Renașterii culturii noastre interbelice, fenomen spiritual ce ar putea fi socotit drept un alt, autentic miracol al românismului. Cum foarte pătruns, scrie recent, Pavel Chihaia în Gânduri la moartea lui E. Lăzărescu, i-a fost scris bolșevismului venit din stepele rusești să dărâne acest templu al Ierusalimului nostru și cu el să oprească afirmarea a tot ce-a dat neamul mai de valoare, schinguindu-i, aruncându-i în închisori, omorându-i de parcă existența luminii lor, ar fi jignit bezna Leviatanului. Fie ca într'o zi, din cenușa tuturor morților și martirilor să învie, ca un Phoenix, Pasărea Măiastră carpato - dunăreană, liberă și fericită, eon împlinit prin El însuși.

Fost elev apropiat al filozofului Nae Ionescu, alături de M. Eliade, E. Cioran, D. C. Amzăr, lui C. Noica îi va fi scris să urce calvarul pe Golgotha țării, așa dar el împreună cu cei mulți, a împărțit ani de temniță, umilințe și batjocuri, lanțurile robiei.

Ultimii ani petrecuți la Păltiniș, nu ar fi cum zic unii, o împăcare cu regimul comunist ci doar poate un amistițiu, resemnarea celui singur în fața uraganului năpraznic, apocaliptic, școala lui Noica de la Păltiniș, corespunde Academiei condusă de - un Platon român, lupta lui Iacob cu îngerul, Iubirea divină ridicată împotriva urii satanice.

Una din lucrările sale de bază rămâne, prelegerea ontologică privind "Sentimentul românesc al ființei" la cunoașterea căruia, mărturisește, l-au dus limba, un poet și un sculptor.

După cum M. Eliade consideră că în cuvinte se pot redescoperi semnele transmise peste veacuri în mod ocult urmașilor, mesajul izvoarelor preistorice, filozoful C. Noica este convins și ne - o demonstrează că în limba veche a cazaniilor și

cronicilor așa de dragă lui Eminescu, putem să descifrăm, ca într-o oglindă a trecutului, modul de ființare a poporului român.

Prepoziția "întru" aflată doar în limba valahă ar însemna a fi în ceva, dar în același timp a tinde spre el, o bună închidere care se deschide, deci devenire întru ființă.

În limba noastră între a fi și a nu fi se înșiruiesc o serie de verbe intermediare, prin umare este respins arghezanul: "Să-l pipăi și să urlu "Este". N-a fost să fie, Era să fie, Va fi fiind, Ar fi să fie, Este să fie, A fost să fie, iată că pe alte căi ne simțim transpuși pe undulațiile deal-vale ale spațiului mioritic slagian, spațiu interior, spiritual, manifestat într-un peisaj ce nu are legătură cu cel fizic, geografic, al lui Frobenius.

Neapărat perspectiva ontologică duce și la un stil anume, ființarea în acest caz semnifică exprimarea ființei în forme.

Imaginea dinaintea mea a mănăstirii Sihăstria, aflată la poalele unui deal împădurit, coborînd într-o parte, exprimă de fapt "stilul" tuturor mănăstirilor moldave, ele ar putea fi o devenire întru ființă, bune închideri ce se deschid, continuu. Dacă monumentalele catedrale romanice și gotice îl exprimă pe "este", mănăstirile noastre există înlăuntrul și spre o închidere formată de spațiul Mioriței, plai deschis, în azurul înnegurat, către cer și înălțimi.

Lângă o astfel de mănăstire își doarme astăzi somnul de veci filozoful C. Noica, mumurul izvoarelor, talăngile tumorilor, foșnetul lunii, noaptea, prin cetinile brazilor, rostesc pentru urmașii lui, ultima sa dorință: "Rugați-vă pentru fratele Alexandru" și mai adaugă elementele codrului, în tinda lor cosmică "și pentru România!"

C.Noica împreună cu L. Blaga au făurit un nou limbaj filozofic, metafora ar putea să fie (nu "este") misterul întrupat în cuvânt.

Întâlnirea lui C. Noica cu marele poet M. Eminescu rămâne un ceas de veșnică taină în panteonul culturii românești. Filozoful i-a consultat manuscrisele, l-a comentat căutându-le semnificația gândurilor și ideilor, hermeneutica sa eminesciană rămâne un model, loc de altar și pentru

alții.

În cunoașterea Sentimentului românesc al ființei, interpretând Luceafărul alături de basmul popular Tinerețe fără bătrânețe, C. Noica este de părere că tragedia lui Hyperion aparține generalului, că nu se poate transfigura întru ființă, aceasta din urmă fiind individualul, omul cu toate libertățile sale. Arheii eminescieni, principii de ființare, au calitatea unor structuri ontologice, asemănători cu arhetipii din hermeneutica eliadiană (Adrian Marino).

Foarte direct enunțat, sentimentul românesc al devenirii întru ființă înseamnă afirmarea sa "întru spirit" pur și, bine înțeles, liber. Și să nu uităm că românul își începe rugăciunea "întru" a se mărturisi, "întru Tine Dumnezeu meu."

Dar C. Noica preocupat de universalitatea geniului românesc, purcede temerar la respectiva încununare apoteotică, însoțit de exemplul artistului Brâncuși.

Trebuie să precizez că pentru Noica, în lumea omului se desvoltă doar două feluri de deveniri, una întru ființă și cealaltă devenire în devenire. Aceasta ultimă le e proprie celor ce trăiesc numai după regulile materiei și ale tehnice, cum se arată a fi tineretul de astăzi, în unele societăți de consum apusene. În treacăt amintit, ar trebui să fim foarte nesinceri cu noi înșine ca să ajungem să susținem că filozoful nu are dreptate. El ca toți românii aflați în mizeria de-acasă, așteaptă un ajutor de la acest tineret, iar el nu numai că nu ni-l dă dar mai întinde o mână caldă asupritorilor noștri.

Așa va fi de înțeles și despărțirea lui Noica de Goethe, loc unde iar ne uimește modul cum trăiește mai departe în elevii lui, Socratele filozofiei românești, Nae Ionescu.

După C. Noica, sculptorul Brâncuși reușește să realizeze devenirea întru ființă prin timpul cel mai nou al creației, idee dragă de altfel și lui Mircea Eliade.

Sculptura, arta ființei nemișcate, apolinice, cu imaginea parmenidiană a formei absolute, Sfera, se opune prin toate caracterele ei, inclusiv inerția pietrei ca materie de prelucrat, devenirii

dionisiace, heraclitiene.

Mult mai târziu, gândirea lui Heidegger a împăcat devenirea cu ființa, această devenire întru ființă, o pune Brâncuși sub ochii noștri, cu toate statuile sale.

Întrebării lui Aristotel ce este "ființa ca ființă", i-ar răspunde arătându-i Coloana fără sfârșit, căci în ea Brâncuși, a sculptat ființa ca ființă.

Și astfel încheierea filozofului vine cu o definiție clară asupra întregului său concept, făcut să ne cadă sub simțuri prin intermediul unei alte lucrări de-a lui Brâncuși: "Dar faptul că a reușit să redea infinitul în finit, zborul în fixitate și în materia inertă, identitatea într-o pluralitate care să nu fie de repetiție; faptul că putea pune sub ochii oricui devenirea în ordinea ființei, arătând că numai astfel ființa "este" și trebuie să fie, anume ca devenire întru ființă, pe toate acestea el le-a exprimat într-o statuie simplă de la începutul carierei sale - Cumințenia Pământului - o statuie ce reprezintă primul gând sau ceva din prima zi când Pământul a început să gândească."

Să ne închinăm în fața acestui mare înțelept, autorul unuia din cele mai sfinte imnuri aduse ființei neamului său.

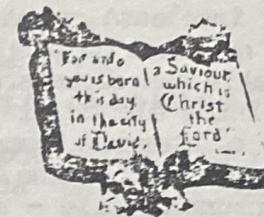
Și tot pe calea Cuvântului-Logos filozoful ne mai desface o taină, ca pe o comoară dobândită prin asceza gândului prim, de el, adevărat monah al spiritului, slujitor ales "întru" spiritualitate. Astfel, scrie, că verbul cădere în majoritatea limbilor latine cu semnificația alunecării în jos, prin substantivul verbal "cădere", în graiul românesc se îmbogățește cu înțelesul "a avea căderea de a fi, de a face", astfel căderea primește demnitatea de a constitui ființa, ultima cădere poate deveni urcare (Oare se referă aici la drumul ființei sale în comunism?).

Iată îl exprimă și poetul Vasile Voiculescu, demn epitaf pe mormântul lui C. Noica și al tuturor fraților săi:

Sufletul la Tine să se ridice

Nu-mi pasă dacă are să pice:

Căderea din înalturi e tot zbor.

PROT. Dr. VASILE MUNTEAN

Istoria Bisericii - componenta esentiala a Istoriei Neamului

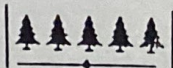
Acum câțiva ani, l-am întrebat pe un cunoscut (cercetător serios din stat) de ce nu-și mai publică teza de doctorat, disertația dânsului era de un interes mai larg. Mi-a răspuns franc, dar și cu amărăciune. că tema aleasă fiind prea "bisericească", lucrarea nu poate trece de furcile caudine ale cenzurii. După Revoluția decembristă însă problemele diacronice, de orice nuanță ar fi ele, se pun în alți termeni.

Cum se știe, poporul nostru s'a născut creștin și - în pofida nenumăratelor vicisitudini ce i-au marcat existența - el și-a păstrat creștinătatea până în prezent. De aceea, istoriografia românească îndeosebi din răstimpul postrevoluționar, s'a străduit - și se străduiește - să considere în chip obiectiv - științific ponderea factorului eclesial (cu toate implicațiile lui) în trecutul neamului. Chiar dacă, sub raport metodologic, unii autori bine intenționați caută să delimiteze subiectul (fie de istorie pură laică, fie de istorie curat eclesiastică) pentru a-l aprofunda cât mai mult posibil, ei nu vor izbuti să sesizeze fondul chestiunii - să deceleze adevărul! - dacă vor eluda totalmente "altera pars".

Există evident o interferență între cele două

istoriei, iar "cronica" unui popor ca al nostru nu poate fi înțeleasă pe părți sau pe bucăți; cu alte cuvinte, nu putem despărți brutal - decât în faza de investigație sau cercetare - elemente ce sunt legate organic între ele ca și psihicul de corp. În cazul în care o asemenea comprehensiune principială se încetănește, nu puține aspecte istorice - la prima vedere insumontabile - se vor elucida în extremis. Firește, dacă am accentua exagerat rolul elementului religios am putea fi acuzați de confesionalism, iar dacă l-am neglija am fi taxați (probabil) drept antieclesiaști. Dar aceste extreme nu trebuie atinse. Pe parcursul multor veacuri, cum evidențiază înscrisurile vremii, a ființat o conlucrare strânsă, pentru mai binele celor mulți, între fiii luminați ai obștii (mireni) și slujitorii altarului. În subsidiar, de-a lungul timpului cum aprecia însuși reputatul polihistor N. Iorga, credința strămoșească a fost una din formele de apărare a ființei naționale. Să recitim, în acest sens, cele două volume de documente editate de regretatul istoric I. D. Suciu și cercetătorul Radu Constantinescu, privitoare la trecutul Mitropoliei Banatului și vom descoperi adevărul că legea românească a constituit un autentic liant sufletesc și chiar social pentru "oamenii pământului"; totodată vom constata o puternică îngemănare între compartimentele de bază ale vieții băștinașilor. Fără îndoială, comparativ cu situația de la noi (România), metoda de abordare a temei confesionale dincolo de Ocean unde activează peste 3000 de grupări religioase, se va deosebi simțitor ca și însăși tratarea unui subiect de istorie nebisericască.

Ținând cont de ultimele rezultate ale științei istorice, un adevărat tratat de istorie națională "fără interese străine de dânsa" (Iorga) va ansambla negreșit, într-un tot unitar, structurile sociale, politice, economice, militare, cultural-spirituale, artistice. În vederea acribiei și exhaustivității, colaborarea între istoricii propriu-ziși și teologii cu preocupări sau studii istorice este binevenită.

Scopul Scuză Mijloacele

În românește de NICOLAE NOVAC

Da, domnii mei, vă pot asigura că pe vremea aceea, existau în Nevada un număr destul de important de ziare.

Concurentul meu principal, în ziaristică, era Boggs de la "Uniunea", un foarte talentat reporter.

La fiecare a doua sau a treia lună, se îmbăta odată puțin. Nu era însă un băutor pasionat sau neprevăzător, deși, cum zic, îi plăcea s-o ia câteodată la măsă.

Dintr-un anumit punct de vedere, el era mereu înaintea mea; lui i se furniza anume regulat raportul lunar al școlii, pe când mie nu, deoarece directorul școlii primare, nu putea suferi ziarul meu "Progresul".

Într-o seară de iarnă, pe vremea când știam că raportul, ca de obicei, trebuia să fie gata pentru publicitate, îngândurat și întrebându-mă mereu cum aș putea să mi-l procur, părăsii redacția. Abia am făcut câțiva pași, când, pe strada aproape goală, îl văd pe Boggs și-l întreb unde merge.

"Să iau raportul școlar!"

"Atunci, vin și eu!"

"Zadarnic, prea-stimabile, asta ar fi o oboseală de prisos".

În acest moment, trecu pe lângă noi chelnerul dela restaurantul din vecinătate, purtând un castron cu un aromatic "punch" și Boggs respiră adânc aromele ce le lăsa în urmă-i. Cu priviri pofticioase umări chelnerul care urcă treptele biroului ziarului nostru.

"Păcat, am spus eu, că nu-mi poți fi de nici un ajutor pentru a intra în posesia raportului școlar; dar, pentru că asta este imposibil, o să încerc să văd dacă nu pot obține cumva dela redacția "Uniunii" o copie a lui, după ce a fost cules. Nu prea cred, dar ce mă costă dacă încerc. Noapte bună!"

"Așteaptă un moment. În ceea ce mă privește, o să iau eu raportul și apoi o să țin de urît băeților voștri până ce-l copiază. Hai să-l călcăm pe director".

"Asta mai zic și eu c`a fost o vorbă înțeleaptă. Înainte deci!"

Mărșăluim câteva străzi mai departe, prin zăpadă, primim raportul, și repede, fu transcris în biroul nostru.

Între timp, Boggs se împărțase din "punch".

După ce i-am înapoiat manuscrisul, plecarăm din nou împreună, deoarece mai trebuia să vedem niște cadavre la morgă.

Către orele patru dimineata, pe când ziarul nostru se găsea la tipar, iar noi, ca de obicei dădeam concertul de refacere - aveam câțiva dintre zetari cari aveau într`adevăr voci plăcute, iar alții cântau frumos din ghitare și din acel îngrozitor instrument ce se cheamă "harmonică" - intră cu pași mari proprietarul "Uniunii" și ne întreabă dacă cumva știm ce s`a petrecut cu Boggs și cu raportul școlar.

După ce-i povestirăm ceea ce știam și noi, plecarăm cu toții în căutarea lui.

L`am găsit într`o crâsmă, într`o mână cu un felinar vechi de tinichea, iar în cealaltă fluturând raportul școlar, ridicat pe o masă și vorbind aprins unui grup de mineri afumați, cât de fără Dumnezeu și nedrept este să se cheltuiască de pomană bani pentru învățământul primar, în timp ce sute de muncitori care duc o viață atât de acră, pur și simplu mor de sete, din cauza lipsei de whiskey

Ore întregi, Boggs ținuse tovărășie acestor oameni, cinstindu-se.

L-am ridicat și l-am dus în pat.

Fără îndoială, raportul școlar n`a mai putut să apară în "Uniunea" și Boggs m`a făcut pe mine responsabil de asta, cu toate că, personal, nu numai că n`am dorit-o, dar nici prin gând nu mi-a trecut să pun la cale o asemenea lovitură și regretam sincer și din toată inima că i se întâmplase una ca asta.

Am rămas însă, mai departe, prieteni.

În ziua când din nou, raportul școlar trebuia să apară, proprietarul unei mine din Tennessee ne trimite un curier cu rugămintea să-i vizităm proprietatea și să scriem apoi câte un reportaj în

ziare. Fără îndoială că asta nu era ceva neobișnuit, iar noi dădeam, ori de câte ori ni se oferea prilejul, cu plăcere umare acestor invitații, căci și nouă ne plăcea să facem călătorii ca oricărui muritor.

În "mină", o groapă de vreo 90 de picioare de adâncă, se putea ajunge numai ținându-te de o frânghie și fiind lăsat în jos cu ajutorul unui scripete.

Muncitorii trebuie că se găseau în timpul acela undeva la masă.

Nu eram atât de puternic pentru a putea sprijini coborârea unui om de greutatea lui Boggs, așa că, am luat o lumânare între dinți, am făcut un nod la capătul frânghiei în care mi-am vârat piciorul și l-am rugat pe Boggs să țină bine de capătul celălalt și să nu adoarmă, apoi m`am lăsat să balansez deasupra gropii.

Am ajuns pe fundul minei întreg, deși puțin murdar și cu coatele zdrelite, am aprins lumânarea și am cercetat pereții de stâncă, iar după ce mi-am umplut buzunarele cu diferite probe de rocă, îl strig pe Boggs să mă scoată afară.

Nici un răspuns.

La câțva timp, apare pe marginea gropii un cap scăldat în lumina zilei și o voce îmi strigă:

"Gata?"

"Sigur!...învârtește numai cu curaj."

"Nu ți s`a întâmplat, sper, nici un rău?"

"Absolut".

"N`ai putea, eventual, să mai aștepti puțin?"

"Ba da!...nu mă grăbește nimic."

"Atunci...rămas bun!"

"De ce?...unde pleci?"

"Să iau raportul școlar."

Și o făcu întocmai.

Am rămas o oră jos și speria-i minerii când la ridicare, în loc de un coș plin cu pietre, zăriră la capătul frânghiei atârând un om. Apoi am pornit-o spre casă, pe picioare, cinci mile tot în urcuș.

A doua zi, raportul școlar lipsea din ziarul nostru - dar apără în "Uniunea".

=====

MIRCEA DEM. RADULESCU

MOȘ CRĂCIUN

Mag bătrân de vremuri bune,

Răsărind din lumi de basme tu vii iar cu traista plină
De minuni, de daruri sfinte și de datină creștină...

Tuvii iar ca-n vremea bună de belșug și feerie
Când te așteptam cu suflet de copil
Să atârni de streșini negre sclipitoare broderie
Și de crengi s'anini flori albe ca-n April
Pomii arborau pe ramuri lungi cercei și coliere
Iar zăpada cădea dulce ca o blană de hermină,
Barba ta patriarhală albă flutura-n vitrină,

Ori la geam, în noaptea plină de himere...
Tu cu greu purtai în spate traista doldora de mere:
Toate merele de aur din povești mi le-adeceai...
Traista-ți revărsa în calea tinereșcului alai
Jucării, păpuși, paiate, dintr-o lume ideală,
Carnaval de feerie, fără patimi, fără ură,
Și alătura de viața tumultoasă și brutală
Tu ne aduceai o altă viață, în miniatură!...

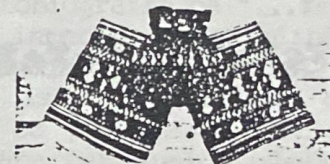
Fericite vremi de visuri, de iluzii și candoare,
Când puterea fanteziei biruia realitatea!
Pe-ale sufletului aripi n'apăsau chinuitoare
Desnădejdele vieții, grijile și vanitatea...

Sufletu-și găsea credința bunei vremi de mai nainte,
Bunei vremi miraculoase ce zadarnic o rechem,
Când pe cerul nopții sfinte,
Steaua strălucea de-asupra ieslelor din Bethleem...
Și pe trepte de lumină înflorită-n noapte-aceea,
Scoborau ghirlânzi de îngeri, coruri dulci de serafimi,
C'au văzut atunci, păstorii, peste toată Galileia,
Nimbul orbitor de raze izvorînd din adâncimi!
Și alături cu păstorii, împietrit de-așa minune,
Cu smerenie privit-am și cu sufletul uimit,
Cum venea călăuzită prin pustiuri și pe dune,
Fără tihnă, caravana Regilor din Răsărit...

Iată-i încărcăți cu daruri: aur, smirnă, și tămâie,
Scoborînd de pe cămile cu regescul lor avut,
Cei trei Magi ce ngenunchiară, lângă iesle stînd să maie,
Unde surâdea sub raze Dumnezeu cel nou născut!

Moș Crăciune, Moș Crăciune, nu mai ești ca altă-dată!
Ori ești tot ca altă-dată și eu, poate m'am schimbat...
S'au dus vremurile bune și povestea minunată;
Azi zadarnic vii la mine, când mi-e sufletul blazat!

Sfărîmată-i feeria vremilor patriarhale;
Astăzi nu mă mai încântă vraja ta de moș sărac...
În zadar mai vii cu traista și cu darurile tale
Moș Crăciune, pentru mine nu mai ai nimic în sac!

CRC dispune, spre vânzare, de următoarele cărți:

- ADAMS-MUREȘANU, E., & F. MARIN. FATIMA: un mesaj de tragedie sau speranța pentru Lume (\$10)
- COTRUS, Aron. Antologie Selectivă de Jon Cepoi (poezie) (\$15)
- CRIHAN, Anton. Drepturile Romanilor asupra Basarabiei după unele surse rusești. (\$8)
Romanian Rights to Bessarabia According to Certain Russian Sources (\$3)
- GIBRAN, Khalil. MAXIME ȘI CUGETĂRI (trad. Nicolae Novac) (\$2)
- NOVAC, N., D. ICHIM, F. BATU. Agape (\$2.50)
- OCNEANU, Traian. Talmăcirii din lirica americană (\$1)
- OCNEANU, Traian. O Tara la rascruce... (\$5)
- SMULTEA, I. Romania: The State at the Danube's Mouth. (History Booklet) (\$5)
- SPOREA, Constantin. MIHAI CISMARESCU (\$2)
- VERSAVIA, Vasile. As zebra și eu puțin (poezie) (\$1)
- THE CONSTITUTION OF THE U.S.A. (\$0.75)
- CHRISTMAS CAROLS (English) (\$0.75)

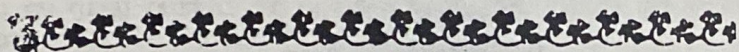
FIUL SFÂNT

Din înălțimi te-ai coborât cu veșnicia în priviri,
Și câte lacrimi ai vărsat, ce trudă, zbucium, umiliri
În glasul tău, fiori și doruri le răspândeai celor sărmani,
În ochii blânzi lumina slavei, speranță celora orfani.

Tu mila sfântă n lumi de patimi, și glorie în suferinți,
O... câte suflete bolnave cu glasul tău duios le-alinți,
Toiag de sprijin în durere povara lumii ai luat,
Cuvânt nțelepciunii sfinte prieten binecuvântat.

Spre tine glasul nost se ndreaptă în rugă sfântă către cer,
Călătorind pe marea lumii privim spre tine sfânt năier

DRAGOȘ VITENCU

SCRISOARE PRINTRE FULGI

Te rog să nu mai fii bolnavă,
Te-asteaptă fulgii de zăpadă,
Să-i prinzi cu mâna ca deunăzi
Când parcă îi chemai să cadă.

Ți-au asternut covor la poartă
Să calci pe el întâia oară,
Să vii să măsoari zarea lumii
Cu pas și ochi de căprioară.

Să viii - te-asteaptă firea toată, -
Ea fără tine nu-i întregă,
Te rog să nu mai fi bolnavă.
Și fulgi n zare așisderea te roagă.

DREPTUL LA REPLICĂ.

PE MARGINEA UNEI AUTOBIOGRAFII.

Am primit recent, prin bunăvoința unui prieten din Los Angeles, cartea regretatului Miron Butariu: O VIAȚĂ DE OM. Fiind vorba de o autobiografie, nu mă așteptam să fiu onorat cu mențiunea numelui meu în atâtea rânduri pentru că nu am avut niciodată relații apropiate cu dânsul și nici drumurile noastre nu s-au încrucișat decât întâmplător. Totuși, sunt pomenit de mai multe ori și de fiecare dată faptele sunt măsluite în sensul că li se adaugă ceva sau sunt chiar ticluite ca să se potrivească gândirii și simțămintelor personale ale autorului.

"De mortibus nihil nisi bene". Dar când autorul consideră autobiografia ca "...reflectând o perioadă deosebit de interesantă și plină de frământări din istoria poporului român" - deci, o ridică la rangul de document istoric, socotesc că o lămurire este justificată cu privire la fapte la care mă face părtaș și care cer lumina adevărului. Observațiile mele se vor limita, mai ales, la paginile în care sunt numit și cu scopul stabilirii obiectivității de rigoare.

Autobiograful descrie trei momente din viața lui în care s-a întâlnit cu mine. Primul a fost când - fără să-l cunosc - m'a vizitat când eram pe Ellis Island "prin anii 1953". Vorbește despre o doamnă "Pavelescu" care i-ar fi sugerat să mă viziteze. Numele doamnei care m'a vizitat de câteva ori pe insulă, însă era Pavel și nu Pavelescu. În orice caz, într-o bună zi, prin 1953 am fost chemat la vorbitor și vizitatorul necunoscut era Miron Butariu. Am vorbit despre două subiecte: o cunoștință pe care o avea dânsul în Teregova (comuna mea natală în Banat) și mărturisirea lui că a "simpatizat" și dânsul cu Mișcarea Legionară pe vremuri. (Foarte recent am aflat, de la cineva care a trăit câtva timp în Arad, că l-a avut pe avocatul Miron Butariu membru în cuibul pe care-l conducea în toamna anului 1940). Totul a durat cel mult o

jumătate de oră. La despărțire, când l-am văzut târîndu-și piciorul am simțit o profundă simpatie pentru starea lui dar, în același timp, mi-am dat seama că era, așa cum se spunea pe la noi, "un om însemnat".

În autobiografie autorul pretinde că a stat de vorbă cu mine "câteva ore" și lasă să se înțeleagă că mi-a dat o lecție de "brainwashing" - adică m'a sfătuit să-mi "reexaminez gândirea" și să fac o "spovedanie....". Mi-a mai spus să-l chem că "vrea să mă ajute" - dar n'am simțit nevoia s'o fac și nu l-am mai revăzut decât la Washington, D. C., în 1969 și apoi prin anii '80, în California. În autobiografie susține că ne-am mai întâlnit la New York și lasă să se înțeleagă că admiterea mea în St. Unite s'a petrecut numai după ce "Ellis Island a fost desființată"; că eu și alții am fost transferați la un hotel în N. Y. Aceasta este, pur și simplu, o fantezie a scriitorului. Tot așa, afirmația că i-aș fi spus că "...plec în California unde aș avea o ofertă de lucru", contrazice în mod flagrant faptele. Adevărul este că eliberarea mea de pe Ellis Island a avut loc luni de zile înainte de desființarea insulei, ca loc de oprire pentru persoane nedorite sau în curs de investigare politică. Ea a avut loc la câteva zile după ce am cerut să fiu dus personal la consulul Vest german de la N. Y. ca să mă înapoiez de unde venisem - adică în Germania. Mi se spusese de către serviciul de imigrare că "Germania nu mă mai acceptă înapoi". Când i-am spus consulului, acesta a rămas surprins și mi-a răspuns că "nimeni nu l-a întrebat și nu crede că Germania ar avea vreo obiecție asupra înapoierii mele". Totuși, el va întreba la Bonn; dar m'a mai întrebat ce aș face dacă, între timp, mi se dă permisiunea să rămân în America? La care i-am răspuns că n'am venit în St. Unite ca să mă înapoiez în Germania dar nici ca să stau pe Ellis Island...Câteva zile mai târziu, la 29 Sept., 1954 (care se întâmpla să coincidă cu ziua mea de naștere) am fost eliberat și mi s'a permis intrarea în Statele Unite, fără vreo altă explicație.

După câteva zile petrecute în N. Y. - nu la hotel, cum lasă fie iertatul Miron Butariu să se înțeleagă, ci la vechi prieteni, între care Traian

Radovan (fost secretar particular al lui Iuliu Maniu) - am plecat la New Haven (Conn.), unde aveam un "Campus job contract" pentru Yale University. Acest contract mi s'a oferit de către organizația "World University Service" prin Mr. George Calvert, reprezentantul ei în Germania de vest. După șase luni de muncă și învățare a limbii engleze, pe baza licenței în drept obținută în Franța, m'am înscris la cursuri de doctorat în științe politice și paralel cu munca istovitoare de 40 de ore săptămânal, după doi ani am obținut diploma de Master of Arts în științe politice.

De la New Haven, cam odată pe lună mergeam la N. Y. și la serviciul religios de la biserica Sf. Dumitru. (La una din aceste vizite, Traian Radovan îmi spunea că Emil Onacă, șeful tineretului Național Țărănist, "l-a bătut măr pe Miron Butariu pentru niște motive de intrigă").

De la Yale mi-am cerut transferarea la Universitatea din California - Berkeley, unde am fost admis la programul de PhD în științele politice și unde mi s'a oferit o poziție de asistent universitar. Despre transferul meu de la Yale la UC - Berkeley n'am vorbit niciodată cu răposatul Miron Butariu și iarăși nu știu de unde a luat informația pe care o ticluiește în autobiografie: "Mi-a spus că pleacă în California unde are o ofertă de lucru" (p. 318). A măsluit faptele - ceea ce, cu părere de rău, nu-i face cinste memoriei.

A doua întâlnire cu răposatul Miron Butariu a fost la Washington, D. C., în 1969, unde am prezentat o lucrare în cadrul Societății Academice Române: "Ideologie și comunitate politică în Europa de răsărit - cazul României". Nu-mi aduc aminte să fi stat de vorbă cu dânsul.

A treia întâlnire a fost în cadrul ARA (American Romanian Academy), la congresul de la Arlington (TX.), pe care-l descrie la pag. 336. Între altele, scrie dânsul: "Spre marea noastră surprindere a apărut la congres și Prof. Smultea. Scopul venirii sale a fost să facă public supărările sale". Supărările de care vorbește autobiograful începuseră înainte de admiterea lui în ARA, erau provocate de fostul președinte Nicolae Timiraș și

erau între el și Comisia de selecție de membrii noi în ARA. Comisia s'a stabilit la primul congres ținut la Berkeley în 1977 și se compunea din scriitoarea Eugenia Adams-Mureșanu, prof. Basil Roman și prof. Ilie Smultea. Toate cererile de admitere în ARA urmau să fie considerate de această comisie și apoi recomandate președintelui ARA spre aprobare sau respingere; în caz de diferență de păreri urma o deliberare între comisie și președinte. Nicolae Timiraș, pe care noi îl alesesem președinte după plecarea Msgn. Octavian Barlea a început să admită membri noi fără consultarea acestei comisii - pentru care își dăduse adeziunea. La acest conflict s'a adăugat refuzul președintelui Timiraș să dea socoteală de situația financiară celor doi controlori (prof. Basil Roman și dr. Ovidiu Stătescu). Demisia mea a fost un gest de protest împotriva abuzurilor lui Timiraș și revenirea temporară asupra ei a fost datorită insistențelor vice-președintelui ARA (Basil Roman), a membrei în Comisia de selecțiune (Eugenia Adams-Mureșanu) și a unor membri mai vechi, ca ing. Mircea Ionnițiu. Această revenire a fost condiționată de prezentarea raportului financiar, de către cei doi controlori, la congresul următor, care era cel de la Arlington. Or, fostul președinte Timiraș a continuat să refuze cooperarea cu controlorii și atunci mi-am prezentat demisia în scris - din care redau câteva extrase:

"Prin prezenta țin să Vă anunț (demisia era adresată președintei, d-na Maria Manoliu-Manea) că, începând de la data sus menționată (15 Aprilie, 1983) mă retrag din ARA. Fac acest pas după ce m'am convins că apariția volumului despre Basarabia - pentru care mi-am luat obligația acum aproape doi ani - este asigurată, grație oficiilor HSU (Humboldt State University), unde sunt profesor de Științe politice (și unde a avut loc al doilea congres ARA, salutat de președintele Universității, Alistair McCrone).

Iată motivele care mă determină să părăsesc această organizație:

1. Neregulele financiare pe care le-am expus anul trecut la congres și am cerut să fie investigate și justificate - așa cum se cuvenea pentru întreaga perioadă de după plecarea fondatorului ARA, Msgn. Octavian Barlea - încă nu a avut loc. Fostul

președinte ARA (Nicolae Timiraș) "took the 5th", adică a preferat să nu răspundă la întrebările în legătură cu situația financiară. Celor doi controlori aleși pentru acest scop, prof. Basil Roman și dr. Ovidiu Stătescu, li s'a comunicat că "totul este în regulă" - punct. Acum...cu starea de spirit a noii conduceri (care nu făcea parte din ARA atunci când neregulele financiare au fost comise), sugerând să "uităm ce s'a făcut în trecut", nu mai văd o ieșire onorabilă din impas în vederea restabilirii integrității financiare a organizației. Argumentul că neregulele financiare au folosit scopurilor ARA mi se par inadmisibile. După părerea mea, o organizație care se pretinde academică nu poate lucra după principiul machiavelic că "scopul scuză mijloacele"; scopuri nobile se pot atinge numai cu mijloace cinstite și cu bună rânduială...De altfel decizia mea de retragere din ARA a avut loc încă acum doi ani (poate Vă amintiți, pentru că era anul în care Dvs. ați aderat la ARA). Reconsiderarea acestei hotărâri s'a datorat intervenției publice a celor doi membrii în comitetul executiv de atunci, și a altor membri mai vechi. Promisiunea de atunci, pentru restabilirea unei randuieli onorabile în activitatea ARA, cu verificarea gestiunii și restaurarea unei atmosfere de încredere reciprocă, însă, nu s'a produs. Între timp, D-na Eugenia Adams-Mureșanu, ale cărei comunicări pline de însuflețire și talent le-am ascultat și apreciat mult la primele congrese ARA...s'a retras de asemenea din organizație. 2. Am fost profund dezamăgit să văd că s'a adăugat o nouă ortografie la traducerea în engleză a numelui Basarabia...Atunci când am propus ca temă "Basarabia" pentru congres, în 1978, am făcut-o ca să putem aborda un subiect care în România a devenit "taboo" și nu m'am gândit niciodată la vreo schimbare ortografică - (Basarabia) pentru care nu există nici o sursă de referință în bibliotecile lumii...Persoana care a avut (această) puțin cugetată ideie n'a făcut decât să adauge la confuzia pe care Rusia sovietică o dorește. 3. Este de asemenea regretabil să aflăm că, prezentul secretar-casier al ARA-ei (Miron Butariu) a semnat o "Declarație" în 1978 cerând blocarea numirii Msgn. Octavian Bârlea ca șef al Misiunii greco-catolice în R. F. Germania...Octavian Bârlea

este inițiatorul și fondatorul ARA-ei și omul a cărui chezășie morală și valoare intelectuală românească a fost un factor major care m'a atras pe mine și pe ceilalți membri fondatori ai organizației, acum șapte ani...

4. În textul pregătit de către secretarul-casier, Miron Butariu, care - conform scrisorii Dvs. din 18 Ian., 1983 - was approved...by the Executive Committee..., Comisiunea de plângeri, care ar trebui să joace rolul de judecător obiectiv este subordonată cenzurii Comitetului executiv și a Președintelui. Cu alte cuvinte, președintele și Comitetul executiv pot trage cu buretele peste garanția de obiectivitate a comisiei. Acest principiu seamănă surprinzător de bine cu "democratic centralism"-ul practicat de toate regimurile marxist-leniniste dar strein sistemului democratic american..."

În concluzie, comentariile de mai sus, pe marginea autobiografiei regretatului Miron Butariu ar fi incomplete fără a recunoaște că partea care descrie copilăria și "lumea arădeană" este captivantă și uneori pitorească. Simpatia publicului pentru echipa de fotbal "Gloria", entuziasmul pentru victorii și dezolarea pentru înfrângeri sunt caracteristice mediului orășenesc care avea astfel de echipe. Semnele de întrebare încep atunci când autorul emite judecăți lapidare în câmpul politic și asupra oamenilor - alții decât cei pe care-i agreează dânsul. Faptele sunt alese pe sprânceană și sunt lipsite de vreun criteriu de obiectivitate morală. Ele sunt retușate ca să se potrivească ideilor și pasiunilor proprii. Judecățile sunt personale, ego-centrice și "selfrightous" - ca să folosim o expresie americană. Am înțeles, dealtfel, că aceste caracteristice au fost observate și de alți cititori care constată că, în autobiografia respectivă, dânsul emite păreri pe care bunul simț le respinge, (Vezi, Alexandru Nemoianu, recenzie în Information Buletin, R. A. H. Center, May-June 1992, p. 3).

Vrednic de remarcat mai este faptul că autorul nu s'a putut adapta vieții americane de muncă și disciplină. S'a luat la hartă cu proprietara unde locuia în New York, care l-a numit "dirty foreigner"

(strein murdar) știindu-l că era român. Când i s'a găsit un loc de muncă la firma "Horwath & Horvath" ca ajutor-contabil, deci un serviciu de birou, fără eforturi fizice, șefa biroului l-a concediat după șase săptămâni. Când i se reproșa că citește în timpul orelor de serviciu, autorul se plângea vice-președintelui care-l îndemna să "aibă răbdare". În carnetul de jurnal autorul notează că vina era a "tovarășelor de birou care îl tratau cu multă dușmănie". (pp. 267-268)

De aci înainte, Miron Butariu s'a lecuit de "meltingpot"-ul american și s'a aciuuit pe lângă organizațiile românești, religioase și politice, la care și-a dat prinosul. Era mai ușor de pătruns în aceste organizații - care fuseseră înjghebate cu multă trudă și efort de către imigranții români ce lucrau din greu în fabrici și și dedicau timpul liber ridicând biserici și hale pentru grupul lor etnic - decât să tragi o brazdă nouă în pământul greu de deștelenit al producției americane. Odată descoperită această cale de "free riding" (călătorie gratuită) a fost bătătorită cu stăruință și cu oarecare succes personal.

Exemplul vieții lui în America nu mi se pare cel mai potrivit model de umat. Deși s'a făcut părtaș la toate organizațiile bisericesti pe unde a umblat, spiritul în care dânsul a lucrat a fost mai mult politic decât creștin. Acest fapt este evident atât în parohiile în care a activat cât și în relațiile lui cu Episcopia Ortodoxă Română de la Vatra, Jackson, MI.

Dumnezeu să-l ierte și să-l odihnească în pace!

Ilie Smultea, Ph. D.

CĂRȚI

Virgil Mateias, ANII DE GROAZA DIN ROMANIA
COMUNISTA, Editura Miscarii
Legionare, Madrid, 1991, 55 pp.

În perioada postdecembristă au văzut lumina tiparului în România, destul de timid la început, câteva cărți și reviste ce cuprind zguduitoarele "amintiri" ale celor ce totuși, incredibil, au supraviețuit după trecerea prin închisorile comuniste. Ne gândim la cele scrise de Virgil Ierunca, Mircea Ioanid, Sergiu Grossu, părintele Stăniloae, părintele Gh. I. Drăgulin care își reamintesc propriile suplicii cât și caznele altora aflați în închisori. Toți aceștia au fost numiți "legionari", în terminologia simplistă comunistă desemnându-se toți opozanții regimului, înțelegându-se, de fapt, toți cei ce au adoptat înlăturarea corupției, urii, minciunii în viața de stat și particulară militând pentru încetățenirea valorilor moral-sociale cu izvorul principal în principiile inalienabile ale creștinismului, rolul efectiv în societate fiind luat de iubire, iertare, cinste, corectitudine.

La cele scrise până acum se adaugă lucrarea de mai sus ca o largă incursiune în "munții de suferință" prin care a trecut autorul și cei cu care s'a întâlnit în temnițele comuniste în lupta feroce și inegală cu un "regim crud și scelerat". Ne cutremurăm la citirea pe nerăsuflăte a cărții, când aflăm de îngrozitoare "încercări" la care a fost supus autorul, subînțelegând pe toți ceilalți, care, deși, "bătut, schingiuit, flămand, umilit, îngarbovit afară de timp, cu familia-i împrăștiată și persecutată, face mărturisirea de credință a întregii sale generații: "Căci n'am încetat să ne iubim țara nici atunci când ne-ați schingiuit și

umilit" (p. II).

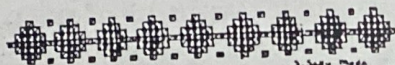
Autorul, surprinzător supraviețuitor al temnițelor comuniste depune mărturie în acest volum (tot atâtea capitole ale ei) despre reeducarea la care au fost supuși legionarii în închisorile de la Ocnele Mari și Aiud, între anii 1948 - 1964; teroarea exercitată în timpul anchetelor, judecărilor și condamnărilor nedrepte; regimul de exterminare al deținuților politici; urmărit și descriminări după eliberare, până în Decembrie 1989.

Cartea în ansamblul ei, scrisă de la inimă, fără de ură, într-un stil simplu și clar, nu se vrea o "reclamă" cu privire la cele îndurate de generația autorului fiindcă "atat de profunde și de agonice au fost suferințele, încât încerci un sentiment de vinovată vulgaritate divulgându-le" (p. 3). În consens cu autorul și noi le percepem ca o "destăinuire" a ceea ce mintea sănătoasă nu le poate concepe ca posibile întâmplări adevărate ci doar accidente ale istoriei, din păcate, atât de reale încât te înfioară ca inexplicabile încă din punct de vedere psihologic. Mai ales atunci când motivul apăsărilor este iubirea Țării. Autorul ne dezvăluie, nu cu emfază ci doar cu tristețe și o undă de smerenie ceea ce a fost un mister învăluit în ceața neagră a necunoașterii intenționate, ascuns cu abilitate generației mai tinere a Țării cele ce s'au întâmplat prin beciurile securității, brutalitatea anchetelor, adevărate torturi adesea mortale, sau cum spune autorul "depășirea pragului durerilor" prin triumviratul: bătaie, schingiuire, înfometare. Modul de reeducare - fenomenul Pitești după cum îl introduce în istorie Virgil Ierunca și nu mai puțin anterior Dumitru Bacu. Așa aflăm de cele întâmplate și peregrinările autorului prin închisorile din Ocnele Mari, Făgăraș, Codlea, Văcărești, Brașov, Uranus, Jilava, Aiud în perioada 1948 - 1964. Ele se vor după propria mărturisire "amare însemnări fugare, de natură a da sens și demnitate unei vieți de om, unei generații".

Cartea se încheie cu o pezie a lui Radu Gyr, "Voi n'ați fost cu noi în celule" (p. 50), ceea ce a urmat după eliberare - întreaga teroare și incertitudine întâmpinate până la 25 Decembrie 1989 și un "Post Scriptum" cu menționarea unor clerici aflați în închisoare, cunoscuți de autor și amănunte

despre prinderea și executarea "eroilor munților".
 îndemnul autorului adresat tinerei generații
 pentru "îndreptarea minții și salvarea sufletului"
 de minciună, delațiune, lașitate, corupție, egoism
 prin însușirea roadelor Moralei, Civilizației și
 Culturii spre gloria Patriei, a Neamului și slava
 .ui Dumnezeu se vrea un grabnic mesaj de salvare a
 Roamniei de astăzi, aflată încă în chingile unei
 obscure zbateri de incertitudini și neclarități
 apăsătoare.

(Gh. N.)

NOUNĂSCUTULUI

Copilului de altădată,
 BORIS COSMA, din Timișoara

Și fiindcă tot te-ai născut
 și te lovești-cu genunchiul de-o piatră,
 cu fruntea de lucruri,
 crești sănătos pe pământ,
 învață să te bucuri!

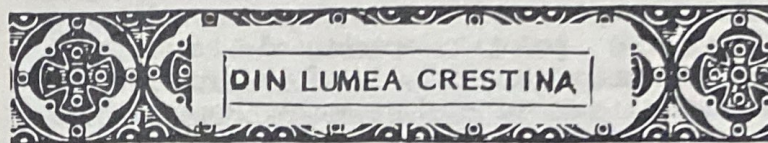
Miroasă-te florile.
 Slăvească-te busuiocul.
 Ungă-te roua și zorile.
 Bată-te norocul.

Joacă-te pe-afară-cât ziua se`ntinde
 Joacă-te cu mîța, joacă-te cu-o minge!
 Scoate limba și prinde
 Fulgul, când ninge!

Gădilă-te iarba!
 Muște-te urzica!
 Învață să-ți învingi
 și lacrima și frica

Și fiindcă tot te-ai născut
 și murmuri cuvânt,
 minunea fiind cu putință,
 sfințească-se locul tău pe pământ,
 fii binevenit din nemiință!

Vasile Ranga Versavia

Reuniunea patriarhilor Bisericii Ortodoxe

A avut loc între 13 - 16 martie 1992 din
 inițiativa Patriarhului cumenic Bartolomeaios ,
 reuniunea a 14 patriarhi și mitropoliți ai
 Bisericii Ortodoxe, la sediul Patriarhiei
 Ecumenice din Fanar (Istanbul) cu scopul discutării
 problemelor celor mai urgente aflate în fața
 Bisericii. A participat, alături de vechile scaune
 apostolice și Biserica Ortodoxă Română prin
 Patriarhul ei. În urma discuțiilor s'a dat un
 comunicat în 8 puncte referitor la problemele
 esențiale asupra cărora Biserica Ortodoxă s'a
 pronunțat precizându-se că relațiile dintre
 Bisericile de diferite confesiuni, în special cu
 Biserica Catolică și Protestantă trebuie să se
 bazeze pe iubire, fundamentul religiei creștine,
 izvorul ecumenismului practic care să înlăture mai
 noile tensiuni apărute în diferite părți ale lumii
 între credincioși. Biserica este chemată să
 contribuie la aplanarea diferendelor acum după
 falimentul tuturor ideologiilor antropocentrice. Iar
 prin bună înțelegere să se contribuie la unitatea
 creștinilor și supraviețuirea omului ca persoană
 liberă.

Ortodoxia în Germania

La începutul lunii octombrie 1992 a avut loc la
 Königswinter (lângă Bonn) Congresul preoților
 ortodocși români din Germania cu participarea și a
 celor din Austria, Belgia, Franța și Italia.
 Parohiile ortodoxe române din Anglia, Elveția și

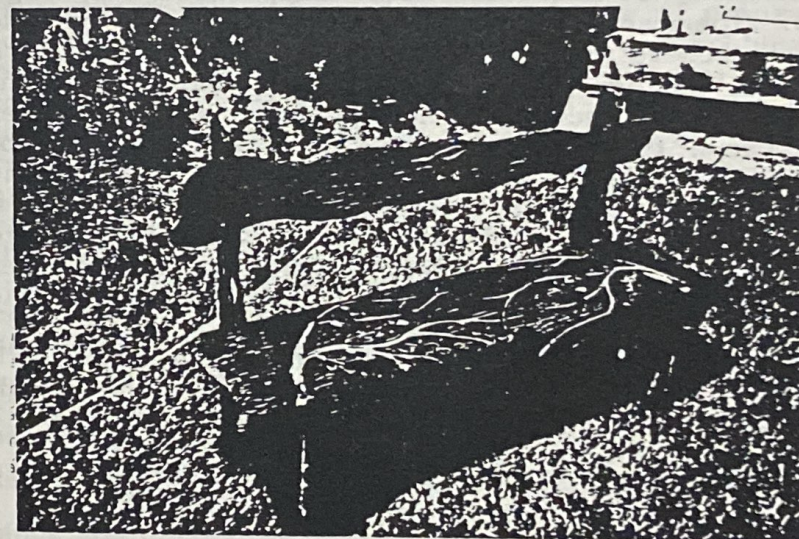
Suedia și-au dat adeziunea la hotărârile Congresului. Scopul acestuia a fost : realizarea UNITĂȚII dintre preoții aparținând Patriarhiei Române și cei neapartinători, într-o mitropolie, cu scopul slujirii mai binelui Neamului Românesc. Se preconizează înființarea acestei Mitropolii pentru Europa Occidentală cu sediul la Berlin cu un statut autonom. Motiv pentru care se alcătuiește un proiect de Statut. Cuvântul de salut al preotului Alexandru Pop din Aachen s'a oprit asupra necesității înfăptuirii unității spiritual canonice a diasporei românești din Europa Occidentală. Propunerile care au încheiat Congresul ridică unele întrebări. Mai ales punctul 2: "apartenența juridică la Patriarhia Română și punctul 3, în care se revine asupra termenului de autonomie ce "se cere aprofundat ...!" Ne întrebăm atunci dacă va fi autonomă sau nu ? Pentru că după punctul 2... aparține Patriarhiei. Considerăm extrem de necesară și binevenită o clarificare asupra acestui punct extrem de delicat, poate chiar prematur: autonomia față de Patriarhia Română. Sigur, nimeni nu este împotriva unității spiritual canonice cu Biserica mamă! ci dimpotrivă, dar...sunt prea mulți de "dar" care ne duc până la rolul unor "preoți" pe plan "extern" de pe vremea împușcatului. Apoi și grecii din întreaga lume depind de Atena, dar...Biserica ortodoxă greacă este și a fost...liberă. Sperăm ca un nou Congres să "lumineze" mai exact asupra autonomiei Mitropoliei Ortodoxe române pentru Europa Occidentală...dependentă de Patriarhia Română!

Manastirea Martirilor Revolutiei

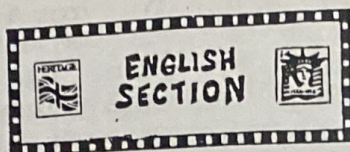
Se zidește în Țara Lăpușului sub vârful Șatra, într-o splendidă poiană o mănăstire cu un hram...inedit, dar cu adânci rezonanțe de aducere aminte pentru martirii care ne-au adus libertatea, chiar dacă nu încă totală. Un gest care trebuie apreciat la maxima lui valoare spiritual istorică. Ea se datorează străduințelor unui preot deosebit, părintele Ioan Cosma, ctitorul a încă două biserici din apropiere, a cărui vocație misionară ne-o amintim încă din

studentia sfintiei sale. Pe vremea dictaturii comuniste nu puține a avut de suferit fiind suspendat de două ori din funcție pentru motivul...construirii a două Biserici. Dar credincioșii din Dumbrava și Stoiceni l-au apărut și pe el și bisericile nou ctitorite cu trupurile lor în fața autorităților venite să le dărâme. Harul lui Hristos l-a însoțit și scutit pe părintele Ioan Cosma de alte necazuri. Drept umare după Revoluție dărâmatorii bisericilor se află pictați pe pereții noii mănăstiri arzând în flăcările iadului: Lenin, Stalin și Hitler. O pictură unică și semnificativă până acuma ca și faptele părintelui Ioan Cosma, un adevărat slujitor al lui Iisus Domnul.

Sculptor roman la Galeria de Arta din Albany

Sculptură în lemn de PAUL TETICU; "Bancă țărănească". Autorul a participat cu mai multe lucrări la Galeria de Artă din Albany în Septembrie 13, 1992. Autorul execută și lucrări la comandă fiind posibil de contactat la telefonul (510) 528 - 2570.

Elizabeth Pennisi,

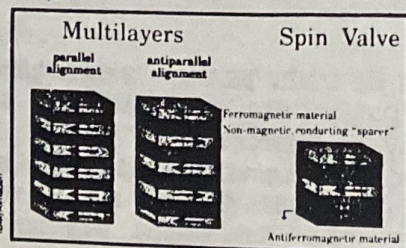
**"Magnetic Fields Make
New Thin Films Better Conductors"**

Science News, Aug. 29, 1992 (pp. 410 ff.)

In this highly scientific article devoted to a recent breakthrough in the area of magnetoresistance (GMR) with application in material for electronics or sensors which pave the way for magnetic memories in computers, we are very pleased to find the name of a distinguished Romanian scientist (and CRC supporter), Dr. Virgil S. Speriosu. He is teaching a group of scientific researchers at IBM Almaden who came up with a much simpler GMR material. In their experiment they introduce a "nonmagnetic spacing layer between two magnetic layers...by adding a coat of iron manganese allow to the outside face of the sandwich, fixing its magnetic orientation. They then study what happens to resistance when they rotate the other layer's magnetic orientation.... In other words, they 'spin' the magnetization--hence the name 'spin valve' for this type of film.

This kind of successful experiment with practical application has paved the way for Virgil Speriosu to scientific conferences in Europe and the Far East.

Congratulations and best wishes for further success.

In magnetic fields, antiparallel layers become parallel (far left). In spin valve materials, the direction of magnetization (black arrows) becomes fixed in one layer (right)

**TRADITIONAL FORMS OF ORGANIZING
GEOGRAPHICAL SPACE IN TRANSYLVANIA--
"THE LANDS"**

Vasile Surd

**"Babes-Bolyai" University
Cluj-Napoca, ROMANIA**

In Romania, but mostly its province "Transylvania," land has a special significance. It does not mean political entity but the obvious geographical significances given by natural and social-historical factors. All the "lands," without exception, appeared and developed in depressions favorable to tilling from the point of view of natural conditions. So they have a significant geographical motivation. There are also hydrographic convergence areas, where main lines of communication have later overlapped. "Lands" represent a specific way to occupy and economically exploit the territory. Eco-geographically the "land" notion was created and is partially used today in the oral and written language by the populations from the adjacent mountainous regions. For these populations "land" represents the near-by depressions with their good for agriculture fields. Lands have appeared and developed for a very long time, becoming specific by their way of occupying and exploiting the territory by folk costume and traditions handed down to nowadays.

"Lands" are mostly placed in mountainous depressions and on the inner and outer outskirts of the Carpathians. Most of "the Lands" are characterized by language and dialect community. During the 13th and 14th centuries foreign populations coming from the west penetrated into B'rsa and Secui Land. These populations were colonized in order to protect Carpathian passes against Eastern invasions. The great diversity of "lands" from the point of view of

ethnographic culture and individual character is due, besides to orographic elements, to the "buffer stretches created along with the penetration and sedentarization of foreign populations which also constituted different "lands" (for example "Secui Land"), according to native territorial models that they originally developed throughout the centuries. Foreign populations have never succeeded in becoming geo-demographically predominant against the background of native Romanian population all over Transylvania.

The main functions of "lands" are connected to tilling, further on developing their influence area by commercial functions of periodical fairs. The eco-geographical effect of land management was "the land." The essence lies in agriculturally exploiting the territory. "Lands" functionally diversified throughout the centuries, some of them developing craftsmanships, becoming territorial irradiation nuclei (for example "Birsa Land"). Although the great positional and ethnographical diversity of the "lands" was a barrier among them, it stimulated communication and exchange, proved by the practicing of similar craftsmanships handed down to the present (pottery in "Oas Land" and "Secui Land," woodwork in "Secui Land" and "Maramures Land"). The "lands" created by the foreign populations had positive effects on the general economic frame by transmitting and implementing original practices of habitat organization, space management generating specific landscapes (Szeckler landscape, Saxon landscape).

The significance of "land" has been preserved until nowadays in spite of effort and insistence to level culture and material life for almost 50 years (1947-1989).

Today we are witnessing a fashionable use of the old "lands" concept for a new spatial organization based on unchanged traditions. "Lands" have been and are generators of civilization; and they represent, in my opinion, eloquent, authentic areas. In Transylvania 15 "lands" have been identified. These are Maramures

Land, Oas Land, Chioar Land, Lapus Land, Nasaud Land, Beius Land, Zarand Land, Moti Land, Hateg Land, Almaj Land, Tirnave Land, Amlas Land, Fagaras Land, Birsa Land and Secui Land.

Maramures Land lies in the northwest of Romania in the depression with the same name; the Viseu and Iza, left tributaries of the Tisa, flow through it. It is bordered on the south by the volcanic chain of the Gutii and Tibles Mountains, by the crystalline ridge of the Rodna Mountains and on the north by the Maramures Mountains. The whole land gravitates towards its only big town, which is Sighetu Marmatiei.

Westward from Maramures Land, at the foot of the Gutii and Oas Mountains, there is the picturesque Oas Land. Having developed in a small depression, this "land" is noted for its exceptional picturesque quality, its vigorous Romanian population renowned for its diligence and unsurpassingly exquisite folklore. The center of the "land" is the town Negresti-Oas.

The Chioar Land situated between the River Somes and its tributary, the Lapus, concentrates few villages, the most important one being Somcuta Mare. Lapus Land is situated eastward of the Chioar Land, on the river with the same name, westward of the Tibles Mountain.

Beius Land is westward of the Apuseni Mountains, by Zarand Land. It borders on the heights of the Bihor and Vladeasa Mountains to the east, the Piatra Craiului Mountains to the north, and Muntii Codru Moma to the south. The Crisul Repede and its tributaries flow through it east-westward, and they communicate with the Cris Plain westward. Through Virtop Pass, over the Bihor Mountains it communicates with Moti Land eastward, upstream from the Aries. The latter (Moti Land) is famous for its woodwork; mining; and just, steadfast, demographic element. This "land" gave the leaders of the great peasant rebellion against the Habsburg exploitation in 1784: Horea, Closca and Crisan as well as Avram Iancu, one of the greatest leaders during the 1848 revolution.

The Zarand Land is situated between the mountains with the same name to the south and Codru Moma to the north. Being flown through by the Crisul Alb, it has several convergence centers, the most important one being the town Sebis.

Almaj Land is situated within the Banat Mountains, its main locality being Bozovici. It is the birthplace of the Banat folklore.

Hateg Land is the cradle of the Romanian people, with remains of old cities from ancient Dacia, including the capital of the Dacian state, Sarmizegetusa Regia.

Nasaud Land is upstream from the Somesul Mare at the foot of the Rodna and Tibles Mountains. This land has given birth to the most numerous scholars per area unit in Romania, the most important ones being George Cosbuc, the peasants poet: the novelist Liviu Rebreanu; and the mathematician Grigore Moisil.

Tirnave Land, situated downstream the two Tirnavas, the Tirnava Mare and the Tirnava Mica, is also called the Vineland because of its large vineyards. The vinescape nicely matches the Saxon habitat landscape with compactly structured settlements and well-managed households, many of them abandoned because of the massive emigration of this Germanic population.

Amlas Land stretches on a small area, at the foot of the Cindrel Mountains, being almost identical with so-called "marginime" of Sibiu. It is noted for typical moving sheep raising and, in connection with this, authentic shepherd folklore.

Fagaras Land is situated between the ridges of the Fagaras Mountains to the south, the river Olt to the north and the Persani Mountains to the east, being also known as the Olt Land. It is noted for the geometrical spatial arrangement of settlements, which is in connection with the economic complementarity of the depression to the neighboring mountainous area.

The Birsa Land is within the internal curve of the Carpathians, on the hydrographic convergence of the Birsa, Timis and Riul Negru with the Olt. In the middle of the Birsa Land there is the Brasov,

the second demographic and industrial center of the town and its first touristic center. The aspect of the settlements is influenced by the Saxon specific, with compact households, tiled and guttered roofs and original architecture.

The Secui Land stretches as a compact area east to the Birsa Land upstream the Niraj, comprising Baraolt and Odorheiul Secuiesc depressions. It continues the Giurgeu Depression flown through by the upper stream of the Mures to the east and the Ciuc Depression and the Olt Gorges at Tusnad to the south. This large stretch was gained by the gradual assimilation and elimination of the ethnic, native Romanian element, the depression areas being organized according to the "Romanian land" model. The Szecklers, as a minority ethnic group in Romania, are characterized by diligence, tenacity and a profoundly exclusive character. It is here that the eco-geographic meaning of "land" has been falsely interpreted lately, giving it a purely ethnic interpretation.

BIBLIOGRAPHY

1. Geografia Romaniei, vol. II, 1984, Ed. Academiei R.S. Romania.
2. Iakab, E., 1901, Udvarhelyvarmegye tortenete, Budapest.
3. Martianu D.P., 1871, Colonistii germani si Romania, a II-a editiune, Imprimeria nationala, Bucuresti.
4. Metes St., 1935, Situatia economica a romanilor din Tara Fagarasului; Publicstiile arhivelor statului, Cluj.
5. Opreanu S., 1940, La Transilvania nell'unite naturale della Romania, Studi e documenti romani, Bucuresti.
6. Pascu St., 1981, Voievodatul Transilvaniei, vol.I, Ed. Academiei R.S. Romania.
7. Theiner A., 1887, Monumenta Vaticana, Tom I.

GOOD NEWS from Patriarch Athenagoras Orthodox Institute of UC-Berkeley! We are reprinting below the article which appeared in the Parish Bulletin (Church of the Ascension, Oakland) announcing the inauguration of an orthodox chapel on the Berkeley campus.

Athenagoras Institute

St Demetrios Chapel Dedicated at the Patriarch Athenagoras Orthodox Institute

His Grace Bishop Anthony, assisted by Institute President Fr. Leonidas Contos and a host of priests, conducted the Agiasmos service to dedicate the newly constructed chapel on the second floor of the Institute that has been donated by Paul and Elene Manolis in memory of their deceased son Dimitri.

It was a very poignant moment and also a very uplifting experience reflecting on life of St. Demetrios, who while still being only a young lad himself, encouraged Nestor and so many other Christians not to give up their faith in Christ, but to boldly proclaim their love of the Lord. We couldn't help but remember the young Dimitri who was so suddenly taken from us.

The chapel will serve all Orthodox Christians at the U.C. Berkeley campus to who so struggle with the plethora of philosophies, and systems of belief on and off campus that would have them deny our Lord and accept the false teachings of a fallen world.

We pray that the chapel will be a beacon of light in our part of the world carrying Christ's message to Orthodox Christians on campus so that they too can witness to their peers of the love of God and the grace He is willing to give to all who would accept Him.

Our parish will continue to provide a priest at the Institute to celebrate the Liturgy, to lead spiritual discussions that follow and to minister to the students on campus. Fr. Ari is presently doing this important work on campus.

Lionel Barber (șeful biroului din Bruxel pentru FINANCIAL TIMES) în interviul cu președ. George Bush și candidatul democrat Bill Clinton cu privire la S.U. și politica față de țările din Europa de răsărit a obținut vederi despre fiecare țară în parte--cu excepția României care nici n'a fost amintită pe nume. Iată cateva extrase din declarațiile candidatului republican (președ. Bush):

Statele Unite sprijină dezvoltarea economică, bazată pe piața liberă și pe instituții democratice în Europa Centrală și de răsărit "Our assistance to the region has increased from \$800 mil. in 1990 to over \$1.3 billion in 1992...." Stabilitatea din această regiune este și în interesul nostru. Piețe noi oferă Americii posibilități pentru comerț, investiții și muncă. Președ. Bush exprimă interes în viitoare convenții comerciale cu Polonia, Ungaria și Cehoslovacia.... "Progrese extraordinare s'au produs în întreaga regiune, polonezi, bulgari, chiar s'albanezii care au fost total izolați dovedesc o determinare remarcabilă." Celălalt candidat (Clinton) vede o schimbare care trebuie să vină din interior "...Noi nu putem crea progres economic și democrație politică pentru Europa de Est. Numai popoarele de acolo o pot face".

La întrebarea ce "isme" vor apărea în Europa de după războiul rece--președ. Bush subliniază tragedia naționalismului etnic din Jugoslavia și comentează că "...Nationalismul nu este ceva rău--dragostea de patrie și mândria în realizările naționale sunt importante la noi americanii și la toate celelalte popoare. Dar noua Europă trebuie să se bazeze pe principiile de la Helsinki și angajamentele pentru guverne democratice, pentru drepturile omului și respectul bunei vecinătăți".

Este remarcabil că România a fost ignorată total în 8 pagini de interviu --deși numai acolo s'a petrecut o revoluție sângeroasă care ar fi trebuit

să pună România pe pedestalul est-european în acțiunea de repudiare a întregului sistem marxist-leninist-stalinist inclusiv revenirea la economia unei piețe libere. Care sunt factorii care au împiedecat această transformare cerută de forțele revoluționare și așteptată în Occident? (Vezi L. Barber, "Bush and Clinton Speak out on Europe", EUROPE, Oct. 1992, pp. 22-29).

După al doilea scrutin din 11 Oct. 1992 ziarul francez LE MONDE trage concluzia bine cunoscută că succesul electoral al lui Ion Iliescu se datorează redistribuției pământurilor la țărani. Anchete întreprinse de către Sylvie Kaufmann în Oltenița și alte sate redată în "Les Voix de la terre"--arată că nu numai țăranii intrați în reposesia pământurilor ci și cei care încă așteaptă, cu hârtii, împlinirea târzie au votat cu Ion Iliescu. "Primii din recunoștință ceilalți de teama că dacă ar câștiga opoziția foștii "moșieri" ar putea fi reimprietăriți din ce li s'ar cuveni lor. Cel puțin asta-i ce li s'a propagat țăranilor în timpul campaniei de către tabăra Iliescu. Sutele de funcționari ai fermelor de stat au votat și ei cu Iliescu pentru că "opoziția va desființa aceste ferme iar ei vor rămâne pe drumuri." Țiganii au votat și ei cu Iliescu "fără să știe exact de ce". Și așa corespondentul ziarului Le Monde găsește "...o extraordinară confuzie în capetele celor de la țară".

Întrebarea pe care ne-o punem este cum se face că opoziția n'a ajuns și pe acolo să lămurească mințile țăranilor? Poate că efortul campaniei lor s'a concentrat prea mult în orașele mari și prea puțin sau nu destul în lumea țăranilor. "Mica țărănime"--scrie Kaufmann--nu mai înțelege ce-i aia proprietate particulară, nu o consideră ca un drept al lor ci ca o favoare pentru care îi datorează recunoștință "salvatorului" Iliescu.... În același timp mica nomenclatură agricolă a cooperativelor și a primăriilor "continuă la locul ei."

Manevrele de tergiversare ale acordării Titlurilor de proprietate se datoresc faptului că "președ. Iliescu a respins inițial legea fondului funciar"---declară dl. Petre Roman la conferința de presă de la 26 Nov. 1992. Preferințele președintelui au rămas pentru structura colectivizată socialistă. O altă formă vecină socialismului pentru care pleđa președintele era ca "acordarea pământului țăranilor să fie numai în folosință și nu în formă de proprietate exclusivă". Aceste mărturisiri din perioadă de guvernare Iliescu-Roman ar fi putut avea un efect electoral dacă erau cunoscute înainte de data alegerilor din Septembrie. Destăinuirile lui Petre Roman par să fie eșalonate în contra-timp.... Deși nici acum ele nu contribuie la creșterea prestigiului statal al președintelui și a definirii caracterului personal care i-a înlesnit, până acuma, căderea în picioare precum pisica.

PREMIERUL NICOLAE VĂCĂROIU, în cursul unui interviu acordat ziarului ROMANIA LIBERA (25 Nov. 1992) a subliniat rolul pe care statul îl va avea în "practica democrației și a pieței libere" în guvernul prezidat de D-sa. "Statul este acela care trebuie să stabilească criterii de performanță" a declarat dânsul. Modelul de economie ales de premierul român este cel de "tip socialist"---adică statul, pe calea impozitelor asigură protecția socială.

În comentariile asupra modelului de guvernare dezvăluit de premierul Văcăroiu D-l Dinu Patriciu de la Partidul National Liberal--aripa tânără a arătat că din programul de guvernare anticipat de Nicolae Văcăroiu se vede clar că premierul "n'a înțeles nimic din economia de piață". Programul de guvernare va duce la inflație și va provoca o "criză extrem de gravă" care se va vedea în scurtă vreme (Vezi A. Bădin, ROM. LIBERA, 25 Nov. 1992, p. 3)

Razboiul Civil din Jugoslavia.

Condițiile de viață ale populației din Sarajevo devin tot mai grele. Trupele Belgradului au atacat recent, suburbiile orașului și au distrus sistemul de comunicații telefonice, aprovizionarea cu apă și cu electricitate și controlează orașul Oteș la circa 10 kilometri de Sarajevo. Serbia continuă să aplice politica de "purificare etnică" a cărei victime principale sunt musulmanii din Bosnia-Herțegovina. Oficialitățile Organizației Națiunilor Unite confirmă atacurile intensificate ale artileriei care bombardează aeroportul și împiedecă comunicațiile dintre Sarajevo și baza ONU în Kiseljak.

Correspondentul ziarului NEW YORK TIMES; Chuck Sudetic, raportează de la alegerile din Slovenia o stare de spirit din care va rezulta o fragmentare multi-partidică și va necesita coaliții pentru a continua cursul de lichidare a sistemului comunist inițiată în Iunie 1991 când Slovenia a votat pentru independență de fosta federație Jugoslavă.

La Belgrad, Slobodan Milosevic continuă să domine scena politică și are șanse să fie reales președintele unei Jugoslavii trunchiată de către puternica mișcare naționalistă de desmembrare a fostei Jugoslavii titoiste. (Vezi NYT, 7 Dec. 1992, p. A-5).

Alegerile din Lituania-- au

rezultat în o majoritate parlamentară pentru Partidul Democrat al Muncii care este format din foști membri ai Partid. Comunist dar care apără independența Lituaniei și susțin retragerea trupelor rusești. La mijloc este dependența economică a țării încă legată de fosta Uniune Sovietică (Rusia) mai ales cu privire la sursele de energie. Mișcarea Saiudis a actualului președinte Vitautas Landsbergis a rămas fără sprijinul economic sperat din Occident și n'a

negociat la timp cu Rusia "problema economică vitală" pentru o Lituanie independentă. Algirdas Brazuskas (Partidul Democratic al Muncii) a putut capitaliza politic pe tema lipsei de surse de energie și a dificultăților în fața iernii amenințătoare.... Lituania este un exemplu din care reiese clar că democrațiile occidentale trebuie să dea mai multă atenție și să intervină cu ajutor economic vital pentru a asigura continuitatea progresului spre democrație inițiat de către țările Europei de Est abia scăpate din orbita sovietică.

ROMANIA LIBERĂ (19 Nov. 1992, p. 8) anunță că 74 de parlamentari moldoveni, membri și simpatizanți ai Frontului Popular Creștin Democrat s'au retras din sesiunile parlamentare până când nu se vor primi asigurări din partea conducerii de la Chișinău că viața deținuților de la Tiraspol este în afară de primejdie. Intre ei sunt: Ilie Ilascu (în greva foamei din 26 Oct. 1992), Tudor Petrov, Andrei Ivanțoc, Alex. Leșco și alții deținuți în închisorile din Tiraspol.

Odată cu deschiderea Arhivelor Biroului Politic USSR au fost scoase la iveală documente precise privitoare la "crime monstruoase" comise de către poliția secretă începând cu CECA și terminând cu KGB-ul. Din documentele înmânte de Elțin lui Lech Walesa cu privire la KATYN reese că Stalin însuși a semnat ordinul de executare a celor 24.857 prizonieri polonezi; 6.000 de ofiteri au fost executați într-o lună--câte 200 pe zi--și aruncați în gropi comune din pădurea Katyn--așa cum mărturisește astăzi Dimitri Tokarev, fostul șef NKVD în regiunea Kaliningrad.

Alte documente dezvăluie scrisori inedite ale lui Lenin prin care se dădeau instrucțiuni pentru "distrugerea Bisericii și a societății". De pildă, la 19 Mai 1922 el ordonă confiscarea bunurilor Bisericii pentru "produce un fond de câteva milioane de ruble-aur (vezi Chistiana Terenche, "Crimele KGB", ROM. LIB., 18 Nov. 1992, p. 5).

La REUNIUNEA NORD-ATLANTICA de la Bruges la care au participat și asociați din Europa de est, doi deputați (Javier Ruperez--Spania și Huber Hanquet--Belgia) au prezentat un raport despre "Procesul de democratizare în România". După opinia raportorilor procesul de democratizare este "fragil și nîncheiat" dar sunt semne de continuare și consolidare a lui.

Tot cu această ocazie D-l Ion Rațiu a prezentat un referat despre situația minorităților din România, mai ales cea maghiară, în care a arătat că întreaga populație--români sau neromâni--se bucură de drepturi egale. Dl. Rațiu a respins pretenția de "drepturi colective" sau autonomie administrativă sau culturală pe motiv că "numai cetățeanul ca individ are drepturi".

În același sens, delegatul maghiar a respins pretențiile unor concetățeni ai săi asupra Transilvaniei ca și ideea unei autonomii teritoriale a maghiarilor din România care "au fost și rămân o minoritate". Ceea ce înseamnă că atitudinea oficială a Ungariei nu este una de provocare revizionistă ci de conviețuire pașnică și amicală.

Noul președinte ales pentru doi ani, Loic Bouvard (vice-președ. al Camerei de deputați din Franța) a promis, sprijin României în procesul de democratizare. Unul din principalele obiective ale Adunării Atlanticului de Nord va fi să întărească legătura cu țările est-europene a spus dânsul (din ROM. LIBERĂ, 20, 21+22 Nov. 1992, p. 12 și p. 8).

VIZITA 'n ROMANIA a deputatului american Tom Lantos a fost o bună ocazie pentru reprezen-tanții Convenției Democrate în frunte cu Dl Corneliu Coposu să-și manifeste în mod categoric suportul pentru acordarea clauzei națiunii celei mai favorizate. "Este în interesul României" această clauză și noi o cerem "fără întârziere" a declarat Corneliu Coposu cu ocazia conferinței de presă de la sediul central al PNT-CD, la 28 Nov. 1992, în prezența lui Tom Lantos.

Congressman-ul american a promis că se va face interpretul acestei cereri exprimată de Convenția

Democrată și a asigurat pe cei prezenți la Centrul Cultural American din București că atât președintele ales Clinton cât și vice președ. Gore "se vor implica energic în problemele acestei regiuni". Este de remarcat că reprezentantul Lantos, care este președ. comisiei pentru drepturile omului în camera reprezentanților a pledat împotriva acordării clauzei în Septembrie trecut când Congresul American a votat contra acordării clauzei. O observație critică a D-lui Lantos a fost atunci cu privire la caracterul monopolistic al statului asupra televiziunii care este incompatibil cu principiile și cu practica democratică.

Intr'un INTERVIU acordat ziarului francez LE MONDE (17 Oct. 1992, p. 4) fostul prim-ministru Teodor Stăban a relevat greutățile întâmpinate în cursul anului "d'un combat solitaire" pentru o piață liberă în România. Bătălia economică nu este de a asigura existența de la o zi la alta ci de a pune bazele unui sistem în care însăși expresia de "întreprindere particulară" era interzisă--care s'a prăbușit total în Dec. 1989--la unul bazat pe libertate este nevoie de unitate de vederi. "La noi nu se pune chestiunea de terapie de șoc sau o tranziție treptată. România trebuie să construiască, pur și simplu, foarte rapid mecanismele unei economii de piață".

La observațiile corespondentului de la LE MONDE--Sylvie Kaufmann--că "președintele Iliescu tient un discours different", fostul premier a răspuns că "s'a înțeles bine cu dânsul...." De exemplu, cand a fost vorba de convertibilitatea leului "am disentanțat cu el timp de șapte ore". Deci, președintele Iliescu prinde repede principiile democrao-capitaliste pe care le-a combătut o viață întreagă. Ce nu face omul când se cramponează de putere?

BASARABI A:

"Tratat de prietenie între Republica Moldova și Ucraina" (ROM. LIB., 26 Oct. 1992, p. 6). -- La conferința de presă cu ocazia vizitei lui Leonid

Kravciuk la Chișinău, acesta a declarat că Ucraina rămâne fidelă principiului de "neamestec în treburile interne și pentru caracterul nestrămutat al frontierelor Rep. Moldova". Președ. Moldovei Mircea Snegur s'a declarat de asemenea în favoarea soluționării conflictelor din regiune prin "participarea celor patru" (Rusia, Ucraina, Moldova și Transnistria).

În ce privește intervenția Rusiei pe teritoriile Republicii independente Moldovene, ministrul de externe moldovean Nicolae Țiu a adresat o cerere secretarului ONU Boutros Ghali pentru "o misiune de observatori cari să supravegheze negocierile ruso-moldovene pentru retragerea armatei a 14^a din Transnistria. Cererea a fost adresată în urma unei declarații publice a președ. Yelțin prin care acesta oferă "asistență totală" Transnistriei și cere președ. Moldoviei să oblige Parlamentul să acorde statutul politic de "stat"

Transnistriei. Scrisoarea subliniază că această atitudine a președ. rus "este în contradicție flagrantă cu normele recunoscute ale dreptului internațional și cu angajamentele anterioare ale Rusiei de a respecta integritatea teritorială a Rep. Moldova".

Deci Rusia continuă să zică una și să facă alta. Prezența armatei a 14^a pe terit. Moldovei este o relicvă a imperialismului ruso-sovietic și o dovadă că abolirea pactului Molotov-Ribbentrop rămâne încă declarativă. Ipocrizia care continuă la Moscova aruncă o umbră de suspiciune asupra schimbării părului dar nu și a năravului lupului moscovit.

Persecuția românilor din Transnistria, cari se opun acțiunilor de desnaționalizare prin eliminarea alfabetului latin, confiscarea cărților tipărite în l. română cu acest alfabet și suspendarea învățătorilor și profesorilor cari predau în l. română și chiar a părinților copiilor de la aceste

scoli și închiderea grădinițelor cu instruire în l. română sunt metodele folosite de guvernul de la Tiraspol. Profesorii, părinții și elevii din Grigoriopol, Delacan și Crasnaia Gorca "au declarat grevă ca umare a confiscării manualelor cu grafie latină și a faptului că elevilor li se umblă în ghiozdane pentru a li se lua manualele scrise în l. română." Patru persoane--Ilascu, Petran, Ivantoc și Petrov--sunt sub arest de 5 luni, acuzați de Tiraspol de acte incompatibile cu legile nistrene și ar putea fi condamnați la moarte. Toate acestea sub ocrotirea armatei 14^a rusă și cu imposibilitatea de protecție din partea guvernului de la Chișinău.

Tragedia din Somalia se apropie de sfarsit.

Sutele de mii de refugiați din fața unui război civil din cele mai sălbatece, cei mai mulți dintre ei femei și copii par să se apropie de capătul calvarului. Trupele de marină americană plus forțe terestre și aeriene ale ONU-ului au pătruns parțial sistemul de corupție și deturnare al transporturilor de alimente destinate familiilor de refugiați și copiilor infometati și au început asistența efectivă care va mai putea salva mii de vieți fragede care-și așteptau moartea lentă.

Decizia de intervenție americană n'a fost ușoară. Ea a fost determinată de opinia publică zguduită de imaginea scheletelor umblătoare din sute de lagăre de refugiați și de incapacitatea ONU-ului de a elimina bandele înarmate care deturnau mai mult de jumătate din camioanele pline cu alimente donate de către statele Unite și de celelalte țări cu economii viabile, surplusuri agricole și animate de spirit umanitar. Rezistență armată încă nu s'a semnalat în Somalia. Totuși, ciocniri cu grupuri de triburi rebele și înarmate se pot ivi înainte de a se fi restabilit ordine și legalitate în sistemul de transport și alimentare.

Deocandată americanii sunt primiți cu bucurie și entuziasm de masele de somalieni în care s'a retrezit speranța unei vieți mai emenești.

Premiera piesei de teatru "MAD FOREST" (Pădure nebună)

este comentată de către criticul de teatru Harriet Swift în ziarul OAKLAND TRIBUNE (6 Nov. 1992, p. D-1). Ea a avut loc la "Berkeley Repertory Theater" într-o sală neîncăpătoare. Titlul ales de bine cunoscuta autoare Caryl Churchill pentru a descrie evenimentele din Dec. 1989 în România, care au pus capăt tiraniei comuniste a lui Nicolae Ceaușescu sunt retrăite pe scena teatrului, în fața unui public doritor să cunoască mai amănunțit desfășurarea unor fapte care au impresionat profund opinia publică mondială. Este bine știut că România este singura țară est-europeană în care s'a tras în masa demonstranților cari cereau schimbarea iar temutul dictator a fost arestat și executat în grabă în urma condamnării de către un tribunal ad-hoc.

Cine a ordonat să se tragă în masă cauzând sute de morți și mii de răniți? ... Este vorba de o revoluție sau o lovitură ("putch")? Piesa lui Caryl Churchill nu dă un răspuns clar la aceste întrebări dar le ridică puternic cerând încă odată lămuriri din partea celor care au smuls puterea din mână revoluționarilor și continuă să guverneze cu cadrele birocrate ceaușiste cosmetizate.

Partea cea mai interesantă din piesă este, fără îndoială, scena narativă în care cei 11 artiști ai trupei de teatru comentează asupra evenimentului revoluționar privindu-l din unsprezece unghiuri diferite. Aceste comentarii invită reflecție dar nu limpezesc lucrurile. Deci, confuzia continuă în labirintul căilor întortocheate ale "Mad Forest"-ului (Codrul Vlăsiei).

Punerile în scenă sunt bine orânduite de către regizorul Mark Wing-Davey iar artiștii se transpun cu talent și cu entuziasm.

Joi, 10 Oct. 1992 CRC a organizat o întâlnire a trupei de teatru "Berkeley Repertory" cu membri din comunitatea românească în Bay Area. Scopul a fost edificarea artiștilor asupra caracterului românesc a scenelor și interpretărilor pe care le doresc cât mai autentice. Un exemplu este ceremonia practică la cununii religioase (în piesa MAD FOREST au loc două cununii.). La sugestiile pâr. Naghi, pe scena teatrului apare un preot cu cădelnița, îmbrăcat în odăjdii iar restul artiștilor devin un cor religios care dă răspunsurile convenite.

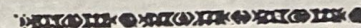
Eric Ehm, directorul asistent al trupei și care a sugerat această întâlnire a fost deschis și și-a însușit cu atenție sugestiile culese--mai ales că printre cei prezenți erau foști studenți la Universitatea București și participanți activi (Oana & Dinu Leonte) în zilele Revoluției din Decembrie 1989.

Tot cu scopul lămuririi atât a artiștilor cât și a publicului din Berkeley și din Bay Area, "Berkeley Repertory Theatre" (Eric Ehm) a organizat luni, 16 Nov. un simpozion de explicare mai detaliată a momentului istoric românesc în legătură cu piesa "Mad Forest". Introducerea s'a făcut cu muzică românească executată cu măiestrie de către orchestra "Hatsegana", condusă de Nada Lewis. Printre participanți am remarcat prof. Ken Jowitt (UC-Berkeley), Angela Mason (director, "Touch Romania"--ajutor pentru copiii abandonati), prof. Ilie Smultea (Humboldt State Univ.--Casa Română), Laslo Adamski (refugiat ungaro-român).

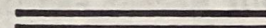
După scurte prezentări a urmat o perioadă de discuție cu întrebări din audiență adresate conferențiarilor. Evenimentul a atras o participare de circa 200. de persoane care au demonstrat atenție și interes în problemele politice și economice care au turmentat națiunea română de după război și mai ales în ultimii trei ani.

De ziua recoltei. Sâmbătă 31 Oct. 1992 începând de la ora 8 seară, un mănunchi de români din Bay Area au întocmit un frumos program de muzică -- la instrument (piano) și cu vocea și și-au petrecut sărbătorind, ca în fiecare an, Ziua recoltei. La programul muzical au contribuit, mai ales Dinu Leonte (piano și voce) și Cati Lazarescu (voce). La masa de recepție Fam. Malattia (Romeo și Ottilia) a salutat oaspeții iar fam. George și Nadia Mandoche s'au îngrijit de bar și gustări. CRC le exprimă calde și sincere mulțumiri atât contribuitorilor la program cât și celor care au ales să-și petreacă seara aceasta cu prieteni și cunoscuți la Casa Română.

Sarbatori Fericite
si
La Multi Ani!!

BOARD OF DIRECTORS

Nicolae Dimitriu.. Controller
P. Romeo Malattia.. Controller
George Mandoche.. Blăg/Caretaker
Marius Neacsu.... Secretary
Ilie J. Smultea .. Pres./Ref. Asst
Doina Sperinsu... Vice Pres.
Nam. Comm. Chm.

EX-OFFICIO

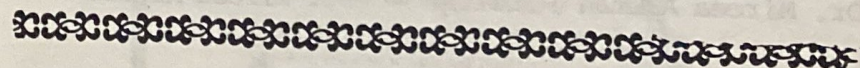
Remus Bretni.. . Past Pres/Lists
Judith Smultea . Treasurer

HONORARY BOARD

Frances & Tr. Ocneanu
IN MEM. Angela Ionescu

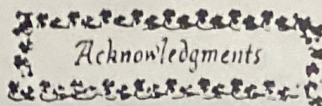
COMMITTEE Chairmen

BUC. LIT. ED.--N. Novac
Librarian--M. Olteanu, Sr.
Program--Dinu Leonte
Asst.--C. S. Negoitescu
Hospitality--C. Lazarescu
RENTAL AGENT--N. Mandoche

CRC LIBRARY

CRC Library continues to be open after church services on the last Sunday of the month or by appointment with the librarian, Mihal Olteanu, Sr., (707) 477-1841.

SPECIAL WELCOME TO

Associates

Mircea Aleman (Germany)
George & Elena Dascalu (L.A.)
Sorin Niculae (Germany)
George Savencu (San Francisco)

NOTE: Associate Membership is and has been since 1980 just \$12/month (\$20 with BULETINUL CR),

And a very belated THANK-YOU to....

Family Dr. Victoria Blaja of Alameda
New Voting Members in 1992

and heart-felt THANKS TO
Our Recent Fall Donators

GOLDEN BOOK (Bldg. Fund)

Ladis K.D. Kristof (OR) ..\$25
Elena & George Dascalu.. 25
Frances & Trajan Ocneanu 100
Ilie & Judy Smultea..... 150
Niculae Turcan (NY)..... 50
Stephen Negoescu..... 50

The above were a great help in repairing our ceiling in the main hall this summer.

PHASE II FUND

George Savencu (\$45)

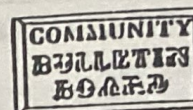
With the mortgage on our property soon to be paid off, CRC will be reactivating this fund in 1993.

And WELCOME to our New BULETINUL CR Subscribers

V. Balaschka (Germany)
Dr. Mircea Aleman (Germany)

George & Elena Dascalu
Dr. Mircea Aleman

NOTE: Buletinul CR invites its readers to submit articles & news items to its editors (either directly or via a member of the Editorial Board or CRC Executive Committee).

CATERING DISCOUNTS TO
FOOD CO-OPS, CHURCHES, YOUTH GROUPS

VALLEY CHEESE SHOPPE

INTERNATIONAL GOURMET FOODS
SMOKED HAMS, SAUSAGES, PASTA

BILL & TONI SOULIS
886 8627

20573 SANTA MARIA
CASTRO VALLEY, CA 94546

Abracadabra

Revistă
de
probleme
enigmistice
și

fel de fel

Editor Ion Bledea

Cereți gratuit

primele 2 numere

la adresa:

1260 John St. #B6

Salinas, CA 93905

Telefon: (408) 424-7042

PIEDMONT SEWING CENTER

"Expert Darning - Restyling - Hand Detail"

EVENING & WEDDING GOWNS

Men & Women's Tailored Suits

CLARA R. ACATRINEI

20 Glen Avenue
Oakland CA 94611

(510) 652-7390
Tue-Sat 9-5

SOCCER

USA-ROMANIA

6 Feb 1992, 1PM

- Singura ocazie (poate) de a vedea echipa României jucînd în California în acest secol!
- O puternică prezență a comunității române va mări considerabil șansele României de a juca la CM '94 în California.
- Prețul biletelor la casă: \$25 (locuri rezervate), \$15 (general)
- Preț special pentru suporterii României:
 - tribuna I-a, în spatele băncii României : \$13 !!
 - copii sub 12 ani: \$9
- Meciul se va disputa pe stadionul Universității din Santa Barbara (UCSB), care are 17,000 locuri.
- Posibilități de transport în comun din Bay Area
 - Car pool: cost aproximativ 600 mile x \$0.20 = \$120
4 - 5 pasageri, \$25 - \$30 de persoană.
 - Autocar (air cond/restroom) aprox \$1200 (inclusiv șofer)
40 - 47 pasageri, \$25 - \$30 de persoană.
 - Passenger VAN: cost aproximativ \$250 (fără șofer)
12 - 14 pasageri, \$18 - \$20 de persoană.
- Pentru bilete vă rugăm trimiteți check sau money order către:

U.S. Soccer
20917 Greenleaf Dr.
Cupertino CA 95014

* Va rugăm să includeți un plic timbrat (două timbre de \$0.29) cu adresa dvs. și să indicați dacă doriți să participați la transportul în comun. Pentru informații suplimentare sunați la

(408) 996-0590.

HOLLYWOOD CU STELE ROMÂNEȘTI

PENTRU PRIMA DATĂ ÎN CALIFORNIA

MUZICĂ POPULARĂ!

MUZICĂ UȘOARĂ!

COMEDIE!

VARIETĂȚII

ALEXANDRU RAȘINEL ȘI STELA POPESCU

LAURA LAVRIC

ELENA CÎRSTEA

SPECTACOLE
EXTRAORDINARE

ORANGE COUNTY
LOS ANGELES
OAKLAND
"CASA ROMÂNĂ"
SACRAMENTO

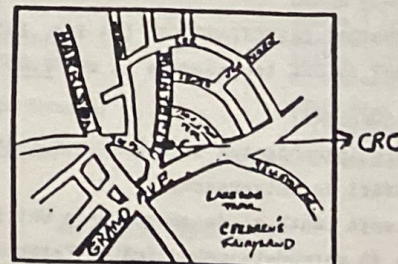
- SIMBĂȚĂ, 9 IANUARIE 1993, ORA 7:00 PM
- DUMINICĂ 10 IANUARIE 1993, ORA 7:00 PM
- SIMBĂȚĂ, 16 IANUARIE 1993, ORA 7:00 PM

- VINERI, 15 IANUARIE SAU DUMINICĂ, 17 IANUARIE 1993 ORA 7:00 PM

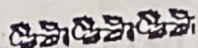
Pentru informații și rezervări de bilete sunați la:

(510) 832-9480

Urmăriți revista "Clipa" pentru amănunte ulterioare
Sponsor: B.O.W. - EXPRESS DELIVERY S.R.L.

CASA ROMANA & CAPELA, INC. - (ROMANIAN HOME & CHAPEL)
124 Montecito Avenue, Oakland, California 94610 | Tel. (415) 832-9480
- A non-profit organization under the laws of the State of California -

16 Dec. 1992

ALENDAR --CRC:

patru evenimente la Casa Romana & Capela

I

SF. LITURGHIE de CRĂCIUN (Rev. Fr. Sarbu) va avea loc

Vineri, 25 Dec. 1992, ora 11 a.m. la CRC, 124 Montecito, Oakland, CA.

După slujbă se va servi o așază din "pot-luck"-urile aduse de credincioși.

II

PETRECEREA DE REVELION -- să salutăm împreună intrarea în

ANUL NOU - 1993-- Joi, 31 Dec. 1992 - ora 8 p.m. - la CRC.

Ca de obicei, va fi "pot-luck" dar barul cu băuturi răcoritoare, gustări și ȘAMPANIE va fi la dispoziția amatorilor. Un scurt program muzical (instrument și voce), organizat de Dl. Dinu Leonte, urmat de muzica de dans la "stereo" ne va distra în seara de revelion.

Intrarea \$8 de persoana și \$15 de pereche.

III

O seară de PROGRAM ARTISTIC cu ALEXANDRU ARȘINEL și STELA POPESCU

et co. (vezi afișul alăturat) Sâmbătă, 16 Ian. 1993, începând de la ora 7 p.m.

Va fi o seară memorabilă și unică, veniți să le urăm bun venit pe părmurile Pacificului.

La "intermission" se va servi o masă gătită românește de către o gospodină cu talent. Barul va fi la dispoziția oaspeților.

Intrarea \$20 de persoană, \$30 de pereche.

IV.

ANIVERSAREA "UNIRII PRINCIPATELOR" (24 Ian. 1859-1993)--

Duminică, 31 Ian. 1993 la CRC începând de la ora 2:30 p.m.

Programul va cuprinde:

1. Despre însemnătatea istorică a lui 24 Ian.
2. Recitări de aniversare.
3. Audiența cântă și dansează "Hora Unirii"
4. Dans și petrecere cu muzică de "stereo"

Sărbători Pericile - La Mulți Ani!!

CASA ROMANA SI CAPELA CORP. - (Romanian Home & Chapel)
124 Montecito Ave., Oakland, CA 94610 - Tel. [510] 832-9480
A nonprofit organization under the laws of the State of California

FOUNDERS

- * Liviu Bacoș
- Ioan & Virginia Balaci
- *** Alexander Blaga
- * Remus N. Bretoi
- Maximilian Bujor
- * Valer Bursan
- Alexander Burz
- Nicolae Cazacu
- * Jon & Stela Cepoi
- Margareta Cismaru
- Eugen Coban +
- George Costache
- George Danulescu +
- Dan C. Didescu
- * Nicolae Dimitriu
- Antonio Docan +
- John Dumitru
- Mircea Gorenliuc
- Sorin Issvoran
- Angela Jonescu +
- *** Fam. George (+) Jordan
- * Emeric Kalman
- * Valerie Kalman
- * Peter Romeo Malattia
- Otilia Bria Malattia
- ** George & Nadia Mandoche
- Niculae Moisidis
- * John V. & Ilse Moldovan
- *** Frances R. Ocneanu
- *** T. Rajan Ocneanu
- Nick & Ana Olar
- Anca & Mihai Olteanu
- ** Alexander Parvu, Jr. +
- Rodica Ranga
- *** Mircea Ratiu
- * John Simicin
- * Ioan D. Sărbu
- *** Ilie J. Smultea
- *** Judith Clark Smultea
- * Simon & Doina Speriosu
- Ionel Spinu
- Elena Stamatescu-Greavu
- Eugen Stoia
- * Leon (+) & Florence Vasu

MEMBERS

- * Fam. Victoria Blaja
- Natasha Barac
- * Cati Lazarescu
- * Dinu & Oana Leonte
- * Marius Neacsu
- * Cristina Spariosu-Negoitescu
- * Mihai Popescu
- Rodica & Lucian Smultea
- * Doina Speriosu

*1992 Paid Members
**Pd Founders (over 1 unit)
***Pd Founders (over 3 units)

1992 Associates

Mircea Aleman
Anton & Olivia Crihan
George Cristoveanu
John & Valeria Dumitru
George & Elena Dascalu
Dionisie Ghermani
Ed & Diane Hill
Alexandrina & George Isac
Cadiis K.D. Kristof
Sorin Niculae
Nicolae Novac
Silvia Prodan Lange
Aurelio Rauța
George Savencu
Paul Sebastian
John Serghi
Ana Simpson
Adrian & Mariana Smultea
Corneliu Stan
George Stoianescu
Mircea & Irene Cănașescu
Georgia Tennyson
Ovidiu Șșilescu
Ovidiu Vuia
Radio Free Europe
Irene Dubikow, Ref. Cibr.

SPECIAL ACKNOWLEDGMENTS

Unirea de la Vest Society of America of
The Union & League of Romania Societies of America
Holy Resurrection Romanian Orthodox Parish
Societatea Academica Romana--Ramura Germania

SĂRBĂTORI FERICITE ȘI
LA MULȚI ANI!